

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 1. dubna 2021 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Aleny Makovcové a soudců JUDr. Veroniky Čeplové a JUDr. Petra Brauna **odvolání státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 8 a obžalovaného Jaroslava H.**, narozeného xxx v Praze, proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 17. 6. 2020, sp. zn. 1 T 23/2009 a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek zrušuje pouze ve výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že

obžalovaný

Jaroslav H.,

narozen xxx v Praze,

se při nezměněném výroku o vině trestným činem lichvy podle § 253 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 tr. zákona

o d s u z u j e

podle § 253 odst. 2 tr. zákona **k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) roků.**

Podle § 60a odst. 1 tr. zákona za podmínek uvedených v § 58 odst. 1 tr. zákona ve výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným.

Podle § 60a odst. 2 tr. zákona se stanovuje zkušební doba na 5 let.

Podle § 60a odst. 3 tr. zákona se obžalovanému ukládá přiměřená povinnost, aby podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil.

Podle § 49 odst. 1 tr. zákona se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu činnosti v oblasti, jejímž předmětem je poskytování finančních služeb, vykonávaných na základě oprávnění podle zák. č. 455/1991 Sb. nebo zvláštních zákonů, upravujících podmínky podnikání na finančních trzích, na dobu 8 let.

Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Podle § 256 tr. řádu se **odvolání obžalovaného z a m í t á .**

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 8 byl obžalovaný Jaroslav H. uznán vinným pokračujícím trestným činem lichvy podle § 253 odst. 1 alinea, odst. 2 tr. zákona a byl odsouzen podle § 253 odst. 2 tr. zákona k trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců. Podle § 58 odst. 1 tr. zákona a § 59 odst. 1 tr. zákona byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 12 měsíců.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu byli poškozeni

Miloš D., narozený xxx, bytem xxx,
Dana Š., narozená xxx, bytem xxx,
Jarmila D., narozená xxx, bytem xxx,
Zdeněk M., narozený xxx, bytem xxx a
Jaroslava M., narozená xxx, bytem xxx,
Hana Z., narozená xxx bytem xxx, a
Zdeněk Z., narozený xxx, zemřelý xxx, respektive právní nástupci poškozeného,
Iveta D., narozená xxx, zemřelá xxx, naposledy bytem xxx, respektive právní nástupci poškozené,
Jindřich Š., narozený xxx, bytem xxx,
Renáta P., narozená xxx, bytem xxx,
Šárka G., narozená xxx, bytem xxx,
Jan F., narozený xxx, bytem xxx,
Tomáš Z., narozený xxx, bytem xxx,
Petr T., narozený xxx, bytem xxx,
Libuše K., narozená xxx, bytem xxx
Stanislav M., narozený xxx, bytem xxx,
Ladislav Z., narozený xxx, bytem xxx,
Martina S., narozená xxx, bytem xxx,
Marie Luisa H. J., narozená xxx, bytem xxx,
Monika A., narozená xxx, bytem xxx,
Ing. Jaromír H., narozený xxx, bytem na xxx,
Jindra Š., narozená xxx, bytem xxx,
Jan N., narozený xxx, bytem xxx,
Petr H., narozený xxx, bytem xxx,
Aleš G., narozený xxx, bytem xxx,

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Lerchová.

Václav P., narozený xxx, bytem xxx,
Hana M., narozená xxx a Martin M., narozený xxx, oba bytem xxx,
Jiřina K., narozená xxx, bytem xxx.,
Anton M., narozený xxx, bytem xxx,
Marcela R., narozená xxx, bytem xxx,
Miroslav T., narozený xxx a Danuše T., narozená xxx, bytem xxx,
Jiří Ch., narozený xxx, bytem xxx,
Martina V., narozená xxx, bytem xxx,
Petr Č., narozený xxx, bytem xxx,
Pavel V., narozený xxx, bytem xxx,
Ivana L., narozená xxx, xxx a PharmDr. Mgr. Richard L., narozený xxx, zemřelý, respektive
právní nástupci poškozeného,
Tomáš T., narozený xxx a Dana T., narozená xxx, oba bytem xxx,
Zuzana V., narozená xxx, bytem xxx,
Tomáš Ž., narozený xxx, bytem xxx,
Rudolf V., narozený xxx, bytem xxx,

odkázáni se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Výše uvedené trestné činnosti se obžalovaný Jaroslav H. dopustil dle skutkových zjištění soudu I. stupně tím, že jako místopředseda představenstva společnosti ACM Money Česká republika, a.s., která do dne 19.10.2005 byla vedena pod obchodním jménem Aktivní Český Mobil, a.s., se sídlem Praha 8, Čimická 780/61, který byl statutárními zástupci této společnosti zplnomocněn generální plnou mocí k jednání a podepisování všech právních úkonů jménem společnosti, v době od 12.3.2003 do 17.7.2008 uzavíral jménem této společnosti v sídle společnosti s níže uvedenými poškozenými zákazníky společnosti smlouvy o úvěrech, kde společnost vystupovala jako věřitel a poškození jako dlužníci, přičemž tyto úvěry byly ve všech případech zajištěny zástavními právy k nemovitostem ve vlastnictví dlužníků či jejich rodinných příslušníků, kdy hodnota těchto nemovitostí vždy několikanásobně převyšovala hodnotu poskytnuté částky úvěru, záměrně při uzavírání těchto smluv využíval tísně poškozených, kteří nutně potřebovali finanční prostředky k řešení své tíživé sociální situace, a současně využil jejich nezkušenosti spočívající v tom, že nebyli schopni z důvodu záměrně nepřehledně formulovaných smluvních podmínek kvalifikovaně posoudit veškeré právní a finanční dopady pro ně vyplývající z těchto smluv před podpisem předmětných úvěrových smluv, především to, že výše smluvních závazků a požadovaných pokut mnohanásobně přesáhne fakticky poskytnuté plnění a že na základě rozhodčí doložky nebudou moci po podpisu smluv dle ujednaných smluvních podmínek uplatnit své nároky z uzavřených smluv u občanskoprávního soudu, nýbrž pouze v rozhodčím řízení u rozhodce, kterého předem vybrala společnost, což pro ně bylo jednostranně velmi nevýhodné, a dále že v případě jakéhokoli porušení smluvních podmínek společnost neprodleně uzavřené smlouvy jednostranně vypoví, což se v uvedených případech vždy stalo a obžalovaný jménem společnosti uplatnil v rozhodčím řízení pohledávky z uzavřených smluv, které byly v naprostém nepoměru s fakticky poskytnutým plněním ze strany společnosti poškozeným, a následně v některých případech bez odkladu vymáhal pohledávky prostřednictvím nedobrovolných dražeb, kdy za poskytnuté plnění došlo k dražbě a odejmutí nemovitostí z majetku poškozených, jejichž hodnota mnohanásobně převyšovala poskytnuté plnění, ačkoli si byl vědom, že tak poškozené uvede do stavu bezvýhodné sociální tísně, neboť tyto nemovitosti sloužily k uspokojení základní životní potřeby bydlení jich samých i jejich rodin, a tímto jednáním ve prospěch uvedené společnosti poškozeným způsobil v celkové výši škodu v rozsahu nejméně 29 284 456 Kč, když

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Lerchová.

- 1) s poškozenými manželi Irenou D., nar. xxx, a Milošem D.em, nar. xxx, uzavřel dne 12.3.2003 jménem společnosti smlouvu o úvěru ve výši 750.000,- Kč za současného uzavření smlouvy o zřízení zástavního práva k rodinnému domu včetně pozemku v majetku poškozených, jehož hodnota orientačně činila 3.900.000,- Kč, dne 7.4.2004 uzavřel dodatek ke smlouvě o úvěru o navýšení úvěru o částku 250.000,- Kč, kdy všeobecné úvěrové podmínky k této smlouvě zavedly řadu nových sankcí, s právem měnit tyto podmínky a sazebník poplatků v závislosti na změně obchodní politiky firmy, celkově roční procentní sazba nákladů (dále jen RPSN) na úvěr činila 49,44%, což je 2,7-4,1 vyšší RPSN, než bylo obvyklé na trhu, obě částky společnost poškozeným vyplatila, tito smluvně dohodnuté splátky úvěru řádně hradili, avšak poté, co se po uhrazení splátky v říjnu 2005 dostali u další splátky do prodlení z důvodu ztráty zaměstnání poškozeného M. D., o čemž obviněného telefonicky informovali a žádali o dohodu ohledně úhrad splátek, obviněný od úvěrové smlouvy odstoupil a dne 22.2.2006 podal rozhodčí žalobu u rozhodce spol. HONESTA, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozeným D., za situace, kdy neuhrazená část jistiny činila 466.228,- Kč, zaplacení částky ve výši 942.099,- Kč, což byla částka, která byla více než dvakrát vyšší, než hodnota dosud nesplacené jistiny, spolu s příslušenstvím, kdy požadovaná smluvní pokuta za každý den z prodlení ve výši 300,- Kč znamená povinnost hradit 14,05% ročně z úvěru, sankční úrok ve výši 0,25% denně v přepočtu na roční sazbu činí dalších 90,41% ročně, takže celková sankce dosahovala 104,46% ročně, přičemž následně se snažil nárokované úhrady získat prodejem rodinného domu poškozených formou nedobrovolné dražby, kdy za náklady dražby či náklady za upuštění od dražby požadoval další poplatek ve výši 450.000,- Kč ku prospěchu společnosti, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 115.400,- Kč,
- 2) s poškozenou Danou Š., nar. xxx, uzavřel dne 12.1.2006 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 303 do výše 150.000,- Kč za současného zřízení zástavního práva k rodinnému domu včetně pozemku, v majetku poškozené, v orientační ceně 450.000,- Kč, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu jí reálně poskytl pouze částku 95.000,- Kč, kdy RPSN činila 87,11%, což je 4,8-7,3krát vyšší RPSN, než bylo obvyklé na trhu, a poté, co poškozená nejprve řádně úvěrové splátky hradila a následně neuhradila v řádném termínu jednu úvěrovou splátku, od smlouvy okamžitě odstoupil a dne 29.6.2006 podal rozhodčí žalobu u rozhodce spol. HONESTA, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozené zaplacení částky ve výši 239.609,- Kč, což byla částka, která byla více než dvakrát vyšší, než prostředky, které poškozená reálně získala, včetně příslušenství, kdy požadovaná smluvní pokuta za každý den z prodlení ve výši 300,- Kč znamená povinnost hradit 72,26% ročně z úvěru, sankční úrok ve výši 0,25% denně v přepočtu na roční sazbu činí dalších 90,41% ročně, takže celková sankce dosahovala 162,67% ročně, následně část nárokované úhrady získal prodejem domu poškozené formou nedobrovolné dražby, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 103.000,- Kč,
- 3) s poškozenou Dobromilou M., nar. xxx, uzavřel dne 15.5.2006 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 401 do výše 250.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k rodinnému domu včetně pozemku v majetku matky poškozené Jarmily D., nar. xxx, v orientační ceně 600.000,- Kč, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu jí reálně poskytl pouze částku 152.370,- Kč, kdy RPSN činila 80,65%, což je 4,5-6,7krát vyšší RPSN, než bylo obvyklé na trhu, a poté, co poškozená chtěla po obdržení jen části smlouveného úvěru od smlouvy odstoupit, od smlouvy okamžitě odstoupil a dne 31.8.2006 podal rozhodčí žalobu u rozhodce spol. HONESTA, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozené a její matce Jarmile D. jakožto ručitelce zaplacení částky ve výši 349.270,- Kč, což byla částka, která byla více než dvakrát vyšší, než prostředky, které poškozená reálně získala, včetně příslušenství, kdy

požadovaná smluvní pokuta za každý den z prodlení ve výši 300,- Kč znamená povinnost hradit 43,29% ročně z úvěru, sankční úrok ve výši 0,25% denně v přepočtu na roční sazbu činí dalších 90,41% ročně, takže celková sankce dosahovala 133,7% ročně, následně se snažil nárokované úhrady získat prodejem rodinného domu matky poškozené formou nedobrovolné dražby, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 377.400,- Kč,

- 4) s poškozenou Jolanou D., nar. xxx, uzavřel dne 5.5.2005 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 171 do výše 150.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k bytu v majetku poškozené, v orientační ceně 560.000,- Kč, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu jí reálně poskytl pouze částku 104.420,- Kč, kdy RPSN činila 81,07%, což je 4,5-6,8krát vyšší RPSN, než bylo obvyklé na trhu, poškozená po uzavření smlouvy dohodnuté splátky hradila, poté co uhradila částku 43.548,- Kč, se však ocitla po rozchodu s přítelem v tíživé finanční situaci, o čemž společnost informovala a žádala o odklad splátek, avšak obviněný od smlouvy odstoupil a dne 1.9.2006 podal rozhodčí žalobu u rozhodce spol. HONESTA, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozené zaplacení částky ve výši 238.641,- Kč, což byla částka, která byla více než dvakrát vyšší, než prostředky, které poškozená reálně získala, včetně příslušenství, kdy požadoval úhradu smluvní pokuty za každý den z prodlení ve výši 300,- Kč, sankční úrok ve výši 0,25% denně v přepočtu na roční sazbu činil dalších 90,41% ročně, následně se snažil nárokované úhrady získat prodejem bytu poškozené formou nedobrovolné dražby, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 140.000,- Kč,
- 5) s poškozenými Zdeňkem M., nar. xxx, a Jaroslavou M., nar. xxx, uzavřel dne 5.1.2006 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 304 do výše 300.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k rodinnému domu v majetku poškozených, v orientační ceně 1.960.000,- Kč, a dne 22.5.2006 dodatek k této smlouvě, kterým byl úvěrový rámec navýšen o dalších 300.000,- Kč, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu jim reálně poskytl pouze částku 467.840,- Kč, kdy RPSN činila 60,08%, což je 3,3-5krát vyšší RPSN, než bylo obvyklé na trhu, poškození po uzavření smlouvy dohodnuté splátky hradili do srpna 2006, poté co uhradili částku 35.023,- Kč, se však ocitli v tíživé finanční situaci, o čemž společnost informovali a žádali o snížení splátek, avšak obviněný od smlouvy odstoupil a dne 1.11.2006 podal rozhodčí žalobu u rozhodce spol. HONESTA, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozeným zaplacení částky ve výši 890.741,- Kč, což byla částka, která byla dvakrát vyšší, než prostředky, které poškození reálně získali, včetně příslušenství, kdy požadoval úhradu smluvní pokuty za každý den z prodlení ve výši 300,- Kč, což znamenalo povinnost platit 36,06% z úvěru ročně, a sankční úrok ve výši 0,25% denně v přepočtu na roční sazbu činil dalších 90,41% ročně, následně nárokované úhrady získal prodejem rodinného domu poškozených formou nedobrovolné dražby, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 1.189.000,- Kč,
- 6) s poškozenými Zdeňkem Z., nar. xxx, a Hanou Z., nar. xxx, uzavřel dne 10.8.2004 jménem společnosti smlouvu o úvěru do výše 250.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k bytu v majetku poškozených, v orientační ceně 1.200.000,- Kč, kdy RPSN činila 147,23%, což je 8,2-12,3krát vyšší RPSN, než bylo obvyklé na trhu, a dne 12.10.2005 podepsali dodatek ke smlouvě o úvěru, v níž byl úvěrový rámec navýšen o částku 60.000,- Kč, poškození úvěrové splátky nejprve řádně spláceli, poté se dostali prodlení se dvěma splátkami, obviněný od smlouvy odstoupil a dne 1.11.2006 podal rozhodčí žalobu u rozhodce spol. HONESTA, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozeným zaplacení částky ve výši 433.892,- Kč, což byla částka, která byla více než dvakrát vyšší, než prostředky, které

poškození reálně získali, včetně příslušenství, kdy požadoval úhradu smluvní pokuty za každý den z prodlení ve výši 300,- Kč, což znamenalo povinnost platit 43,2% z úvěru ročně, a sankční úrok ve výši 0,25% denně v přepočtu na roční sazbu činil dalších 90,41% ročně, takže požadovaná sankce dosahovala výše 133,70% ročně, následně nárokové úhrady získal prodejem bytu poškozených formou nedobrovolné dražby, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 106.532,- Kč,

- 7) s poškozenou Ivetou D., nar. xxx, uzavřela společnost dne 5.5.2005 smlouvu o smlouvě budoucí o úvěru, která byla konstruována zcela nepřehledně, kdy poplatek za posouzení z této smlouvy činil 9.990,- Kč a tato částka byla vepsána slovy do souvislého textu psaného velmi drobným písmem, plus 1,9% z požadované částky úvěru, která činila 350.000,- Kč, tedy celkem 16.550,- Kč, což v drobně psaném textu zcela splývalo, poškozená považovala tuto smlouvu za žádost o poskytnutí úvěru, smlouvu o úvěru pro zcela odlišné než původně společností ústně slibované podmínky neakceptovala, obviněný následně dne 8.11.2006 podal rozhodčí žalobu u rozhodce Sdružení rozhodců, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozené zaplacení uvedené částky 16.550,- Kč včetně úroku z prodlení ve výši 0,25% denně, což v přepočtu na roční sazbu činí 90,41% ročně a dále včetně pokuty za prodlení v částce 100,- Kč denně, což je úrok dalších 221% ročně z požadované částky, takže požadovaná sankce dosahovala výše 311,41% ročně, následně se společnost snažila nárokové úhrady získat prodejem rodinného domu v majetku poškozené formou nedobrovolné dražby, což poškozená odvrátila úhradou požadovaných částek, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 13.050,- Kč,
- 8) s poškozeným Jindřichem Š., nar. xxx, uzavřel dne 28.4.2006 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 360 do výše 120.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k bytu v majetku poškozeného, v orientační ceně 420.000,- Kč, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu mu reálně poskytl pouze částku 83.000,- Kč, kdy RPSN činila 62,75%, což je 3,5-5,2krát vyšší RPSN, než bylo obvyklé na trhu, poškozený nejprve splátky řádně hradil a poté se ocitl z důvodu onemocnění se splátkami v prodlení, obviněný od smlouvy odstoupil a ke dni 28.11.2006 podal rozhodčí žalobu u rozhodce spol. HONESTA, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozenému zaplacení částky ve výši 204.645,- Kč, což byla částka, která byla více než dvakrát vyšší, než prostředky, které poškozený reálně získal, včetně příslušenství, kdy požadoval úhradu smluvní pokuty za každý den z prodlení ve výši 300,- Kč, což znamenalo povinnost hradit 90,41% ročně z úvěru, sankční úrok ve výši 0,25% denně v přepočtu na roční sazbu činil dalších 90,41% ročně, takže požadovaná sankce dosahovala výše 180,82% ročně, následně část nárokové úhrady získal prodejem bytu poškozeného formou nedobrovolné dražby, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 443.340,- Kč,
- 9) s poškozenou Renátou P., nar. xxx, uzavřela společnost dne 31.10.2006 smlouvu o smlouvě budoucí o úvěru, která byla konstruována zcela nepřehledně, kdy poplatek za posouzení z této smlouvy činil 9.990,- Kč kdy tato částka byla vepsána slovy do souvislého textu psaného velmi drobným písmem, plus 1,9% z požadované částky úvěru, která činila 350.000,- Kč, tedy celkem 16.550,- Kč, což v drobně psaném textu zcela splývalo, poškozená vzápětí od žádosti o uzavření úvěrové smlouvy odstoupila, přičemž obviněný následně dne 29.12.2006 podal rozhodčí žalobu u rozhodce Sdružení rozhodců, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozené zaplacení uvedené částky 16.550,- Kč včetně úroku z prodlení ve výši 0,25% denně, což v přepočtu na roční sazbu činí 90,41% ročně a dále včetně pokuty za prodlení v částce 100,- Kč denně, což je úrok dalších 233,44% a ročně z požadované částky, tedy celkem sankce a sankční úroky dosahují 323,85%, přičemž prostřednictvím této smlouvy o

úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 13.050,- Kč,

- 10) s poškozenými Šárkou G., nar. xxx, a Davidem G., nar. xxx, uzavřel dne 20.4.2006 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 383 do výše 120.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k rodinnému domu včetně pozemku v majetku matky poškozeného Šárky G., nar. xxx, v orientační ceně 806.000,- Kč, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu jim reálně poskytl pouze částku 67.000,- Kč, kdy RPSN činila 93,90%, což je 5,2-7,8krát vyšší RPSN, než bylo obvyklé na trhu, poté, co poškození nebyli schopni splátky hradit, obviněný od smlouvy odstoupil a dne 1.2.2007 podal rozhodčí žalobu u rozhodce spol. HONESTA, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozeným a matce poškozeného Šárce G. jako ručitelce zaplacení částky ve výši 204.535,- Kč, což byla částka, která byla více než dvakrát vyšší, než prostředky, které poškození reálně získali, včetně příslušenství, kdy požadoval úhradu smluvní pokuty za každý den z prodlení ve výši 300,- Kč, což znamenalo povinnost platit 18,02% z úvěru ročně, a sankční úrok ve výši 0,25% denně v přepočtu na roční sazbu činil dalších 90,41% ročně, takže požadovaná sankce dosahovala výše 108,43% ročně, následně nárokované úhrady získal prodejem rodinného domu matky poškozeného formou nedobrovolné dražby, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 327.000,- Kč,
- 11) s poškozenou Věrou, nar. xxx, uzavřel dne 13.12.2005 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 278 do výše 120.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k bytu v majetku poškozené, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu jí reálně poskytl pouze částku 74.000,- Kč, kdy RPSN činila 85,21%, což je 4,7-7,1krát vyšší RPSN, než bylo obvyklé na trhu, poškozená po uzavření smlouvy dohodnuté splátky hradila, poté co uhradila částku 35.991,- Kč se však ocitla v prodlení se dvěma splátkami, obviněný od smlouvy odstoupil a dne 19.2.2007 podal rozhodčí žalobu u rozhodce spol. HONESTA, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozené zaplacení částky ve výši 204.533,- Kč, což byla částka, která byla více než dvakrát vyšší, než prostředky, které poškozená reálně získala, včetně příslušenství, kdy požadoval úhradu smluvní pokuty za každý den z prodlení ve výši 300,- Kč, sankční úrok ve výši 0,25% denně v přepočtu na roční sazbu činil dalších 91,25% ročně, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 243.000,- Kč,
- 12) s poškozenými Petrou H., nar. xxx, a Zbyňkem H., nar. xxx, uzavřel dne 29.9.2006 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 653 do výše 600.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k rodinnému domu v majetku poškozených, v orientační ceně 2.300.000,- Kč, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu jim reálně poskytl pouze částku 373.440,- Kč, kdy RPSN činila 61,09%, což je 3,4-5,1krát vyšší RPSN, než bylo obvyklé na trhu, poté, co poškození po obdržení jen části smlouveného úvěru od smlouvy chtěli od smlouvy odstoupit, neboť za těchto podmínek nebyli schopni úvěrové splátky hradit, obviněný od smlouvy neprodleně odstoupil a dne 15.3.2007 podal rozhodčí žalobu u rozhodce spol. HONESTA, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozeným zaplacení částky ve výši 936.231,- Kč, což byla částka, která byla více než dvakrát vyšší, než prostředky, které poškození reálně získali, včetně příslušenství, kdy požadoval úhradu smluvní pokuty za každý den z prodlení ve výši 300,- Kč, což znamenalo povinnost platit 18,02% z úvěru ročně, a sankční úrok ve výši 0,25% denně v přepočtu na roční sazbu činil dalších 90,41% ročně, takže požadovaná sankce dosahovala výše 108,43% ročně, následně se nárokované úhrady snažil získat prodejem rodinného domu poškozených formou nedobrovolné dražby, což poškození odvrátili vlastním prodejem domu, kdy společností požadovanou pohledávku 1.428.664,- Kč uhradili v plné výši, avšak společnost za náklady za upuštění od dražby požadovala další poplatek ve výši 262.850,- Kč, přičemž prostřednictvím této smlouvy o

úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 1.746.000,- Kč,

- 13) s poškozenými Janem F., nar. xxx, a Ivanou F., nar. xxx, uzavřel dne 25.8.2006 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 586 do výše 300.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k rodinnému domu včetně pozemku v majetku poškozeného, v orientační ceně 1.100.000,- Kč, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu jim reálně poskytl pouze částku 240.420,- Kč, kdy RPSN činila 56,27%, což je 3,1-4,7krát vyšší RPSN, než bylo obvyklé na trhu, poté, co poškození neuhradili jednu z dohodnutých splátek, obviněný od smlouvy odstoupil a ke dni 6.4.2007 podal rozhodčí žalobu u rozhodce spol. HONESTA, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozeným zaplacení částky ve výši 509.588,- Kč, což byla částka, která byla více než dvakrát vyšší, než prostředky, které poškození reálně získali, včetně příslušenství, kdy požadoval úhradu smluvní pokuty za každý den z prodlení ve výši 300,- Kč, což znamenalo povinnost platit 36,06% z úvěru ročně, a sankční úrok ve výši 0,25% denně v přepočtu na roční sazbu činil dalších 90,41% ročně, takže požadovaná sankce dosahovala výše 126,47% ročně, následně se nárokové úhrady snažil získat prodejem rodinného domu poškozeného formou nedobrovolné dražby, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 638.160,- Kč,
- 14) s poškozenými Tomášem Z., nar. xxx, a Adélou Z., nar. xxx, uzavřel dne 14.9.2006 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 605 do výše 120.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k domu včetně pozemku v majetku matky poškozeného Ruth Z., nar. xxx, v orientační ceně 800.000,- Kč, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu jim reálně poskytl pouze částku 83.690,- Kč, kdy RPSN činila 70,08%, což je 3,9-5,8krát vyšší RPSN, než bylo obvyklé na trhu, poté, co se poškozený po úhradě první splátky dostal s úhradou druhé splátky z důvodu onemocnění do prodlení, obviněný od smlouvy odstoupil a ke dni 11.4.2007 podal rozhodčí žalobu u rozhodce spol. HONESTA, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozeným a matce poškozeného Ruth Z. jako ručitelce zaplacení částky ve výši 203.381,- Kč, což byla částka, která byla více než dvakrát vyšší, než prostředky, které poškození reálně získali, včetně příslušenství, kdy požadoval úhradu smluvní pokuty za každý den z prodlení ve výši 300,- Kč, což znamenalo povinnost platit 90,41% z úvěru ročně, a sankční úrok ve výši 0,25% denně v přepočtu na roční sazbu činil dalších 90,41% ročně, takže požadovaná sankce dosahovala výše 180,82% ročně, následně část nárokové úhrady získal prodejem domu matky poškozeného formou nedobrovolné dražby, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 294.720,- Kč,
- 15) s poškozenými Petrem T., nar. xxx, a Miroslavou T., nar. xxx, uzavřel dne 21.11.2006 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 629 do výše 150.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k domu včetně pozemku v majetku poškozených, v orientační ceně 970.000,- Kč, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu jim reálně poskytl pouze částku 85.250,- Kč, kdy RPSN činila 90,42%, což je 5-7,5krát vyšší RPSN, než bylo obvyklé na trhu, jelikož poškození počali hradit splátky až s několikaměsíčním zpožděním, obviněný od smlouvy odstoupil a ke dni 11.4.2007 podal rozhodčí žalobu u rozhodce spol. HONESTA, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozeným zaplacení částky ve výši 253.637,- Kč, což byla částka, která byla více než dvakrát vyšší, než prostředky, které poškození reálně získali, včetně příslušenství, kdy požadoval úhradu smluvní pokuty za každý den z prodlení ve výši 300,- Kč, což znamenalo povinnost platit 72,26% z úvěru ročně, a sankční úrok ve výši 0,25% denně v přepočtu na roční sazbu činil dalších 90,41% ročně, takže požadovaná sankce dosahovala výše 162,67% ročně, následně část nárokové úhrady získal prodejem domu poškozených formou nedobrovolné dražby, přičemž prostřednictvím

této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 396.960,- Kč,

- 16) s poškozenými Libuší K., nar. xxx, a Milanem K., nar. xxx, uzavřel dne 29.5.2006 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 425 do výše 150.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k bytu v majetku poškozených, v orientační ceně 950.000,- Kč, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu jim reálně poskytl pouze částku 105.600,- Kč, kdy RPSN činila 76,11%, což je 4,2-6,3krát vyšší RPSN, než bylo obvyklé na trhu, poškození po uzavření smlouvy dohodnuté splátky hradili, poté co uhradili částku 22.633,- Kč se však ocitli v prodlení se dvěma splátkami, obviněný od smlouvy odstoupil a dne 16.4.2007 podal rozhodčí žalobu u rozhodce spol. HONESTA, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozeným zaplacení částky ve výši 259.988,- Kč, což byla částka, která byla více než dvakrát vyšší, než prostředky, které poškození reálně získali, včetně příslušenství, kdy požadoval úhradu smluvní pokuty za každý den z prodlení ve výši 300,- Kč, což znamenalo povinnost platit 72,26% z úvěru ročně, a sankční úrok ve výši 0,25% denně v přepočtu na roční sazbu činil dalších 90,41% ročně, takže požadovaná sankce dosahovala výše 162,67% ročně, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 360.960,- Kč,
- 17) s poškozeným Stanislavem M., nar. xxx, uzavřel dne 27.12.2006 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 772 do výše 200.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k domu včetně pozemku v majetku poškozeného, v orientační ceně 730.000,- Kč, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu mu reálně poskytl pouze částku 20.000,- Kč, kdy RPSN činila 96,57%, což je 5,4-8,1krát vyšší RPSN, poškozený poté, co společnost požadovala, aby odstranil věcné břemeno k užívání nemovitosti jeho matkou, informoval společnost o odstoupení od smlouvy, od smlouvy rovněž odstoupil obviněný a ke dni 18.4.2007 podal rozhodčí žalobu u rozhodce spol. HONESTA, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozenému zaplacení částky ve výši 164.700,- Kč, což byla částka, která byla více než osminásobně vyšší, než prostředky, které poškozený reálně získal, včetně příslušenství, kdy požadoval úhradu smluvní pokuty za každý den z prodlení ve výši 300,- Kč, což znamenalo povinnost platit 45,10% z úvěru ročně, a sankční úrok ve výši 0,25% denně v přepočtu na roční sazbu činil dalších 90,41% ročně, takže požadovaná sankce dosahovala výše 135,51% ročně, následně se společnost snažila nárokované úhrady získat prodejem rodinného domu v majetku poškozeného formou nedobrovolné dražby, což poškozený odvrátil úhradou společností požadované částky ve výši 440.263,- Kč, jejíž součástí byl požadovaný poplatek za upuštění od dražby ve výši 138.035,- Kč, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 109.000,- Kč,
- 18) s poškozeným Pavlem Ž., nar. xxx, uzavřel dne 5.10.2006 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 664 do výše 300.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k rodinnému domu včetně pozemku v majetku poškozeného a jeho rodičů Miroslava Ž., nar. xxx, a Miloslavy Ž., nar. xxx, v orientační ceně 1.400.000,- Kč, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu mu reálně poskytl pouze částku 181.100,- Kč, kdy RPSN činila 81,16%, což je 4,5-6,8krát vyšší RPSN, než bylo obvyklé na trhu, poškozený po uzavření smlouvy dohodnuté splátky hradil, poté co uhradil částku 27.653,- Kč, se však z důvodu ztráty zaměstnání ocitl v prodlení se dvěma splátkami, obviněný od smlouvy odstoupil a dne 25.4.2007 podal rozhodčí žalobu u rozhodce spol. HONESTA, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozenému a jeho rodičům Miroslavu Ž. a Miloslavě Ž. jako ručitelům zaplacení částky ve výši 508.720,- Kč, což byla částka, která byla více než dvakrát vyšší, než prostředky, které poškozený reálně získal, včetně příslušenství, kdy požadovaná smluvní pokuta za každý den z prodlení ve výši 300,- Kč znamenala povinnost hradit 36,06% ročně z úvěru, sankční úrok ve výši 0,25% denně v přepočtu na roční sazbu činí dalších 90,41% ročně, takže celková

- sankce dosahovala 126,47% ročně, následně se snažil nárokované úhrady získat prodejem rodinného domu poškozeného a jeho rodičů formou nedobrovolné dražby, kdy za upuštění od dražby požadoval další poplatek ve výši 191.300,- Kč, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 794.000,- Kč,
- 19) s poškozenými Ladislavem Z., nar. xxx, a Danuší Z., nar. xxx, uzavřel dne 23.2.2006 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 324 do výše 350.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k rodinnému domu včetně pozemku v majetku poškozených, v orientační ceně 1.420.000,- Kč, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu jim reálně poskytl pouze částku 261.250,- Kč, kdy RPSN činila 59,06%, což je 3,3-4,9krát vyšší RPSN, než bylo obvyklé na trhu, poškození po uzavření smlouvy dohodnuté splátky hradili, poté co uhradili částku 93.728,- Kč se však ocitli z důvodu nemoci člena domácnosti v prodlení se dvěma splátkami, obviněný od smlouvy odstoupil a dne 14.5.2007 podal rozhodčí žalobu u rozhodce spol. HONESTA, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozeným zaplacení částky ve výši 600.436,- Kč, což byla částka, která byla více než dvakrát vyšší, než prostředky, které poškození reálně získali, včetně příslušenství, kdy požadoval úhradu smluvní pokuty za každý den z prodlení ve výši 300,- Kč, což znamenalo povinnost platit 31,01% z úvěru ročně, a sankční úrok ve výši 0,25% denně v přepočtu na roční sazbu činil dalších 90,41% ročně, takže požadovaná sankce dosahovala výše 121,42% ročně, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 738.000,- Kč,
- 20) s poškozenou Martinou S., nar. xxx, uzavřel dne 13.8.2004 jménem společnosti smlouvu o úvěru do výše 150.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k bytu v majetku poškozené v orientační ceně 670.000,- Kč, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu jí reálně poskytl pouze částku 120.000,- Kč, kdy RPSN činila 64,76%, což je 3,6-5,4krát vyšší RPSN, než bylo obvyklé na trhu, poškozená po uzavření smlouvy dohodnuté splátky hradila, poté po uhrazení splátek v celkové výši 170.667,- Kč požádala o snížení splátek s tím, že zbývající část splátek uhradí dodatečně najednou, obviněný od smlouvy odstoupil a dne 8.6.2007 podal rozhodčí žalobu u rozhodce spol. HONESTA, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozené zaplacení částky ve výši 244.951,- Kč, což byla částka, která byla více než dvakrát vyšší, než prostředky, které poškozená reálně získala, včetně příslušenství, kdy požadoval úhradu smluvní pokuty za každý den z prodlení ve výši 300,- Kč, což znamenalo povinnost hradit 72,26% ročně z úvěru, sankční úrok ve výši 0,25% denně v přepočtu na roční sazbu činil dalších 90,41% ročně, takže požadovaná sankce dosahovala výše 162,67% ročně, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 86.652,- Kč,
- 21) s poškozenou Marií Luisou H. J., nar. xxx, uzavřela společnost dne 20.4.2007 smlouvu o smlouvě budoucí o úvěru, která byla konstruována zcela nepřehledně, kdy poplatek za posouzení z této smlouvy činil 9.990,- Kč kdy tato částka byla vepsána slovy do souvislého textu psaného velmi drobným písmem, plus 1,9% z požadované částky úvěru, která činila 750.000,- Kč, tedy celkem 24.150,- Kč, což v drobně psaném textu zcela splývalo, poškozená vzápětí od žádosti o uzavření úvěrové smlouvy odstoupila, obviněný následně dne 19.6.2007 podal rozhodčí žalobu u rozhodce Sdružení rozhodců, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozené zaplacení uvedené částky 24.150,- Kč včetně úroku z prodlení ve výši 0,25% denně, což v přepočtu na roční sazbu činí 90,41% ročně a dále včetně pokuty za prodlení v částce 100,- Kč denně, což je úrok dalších 150,15% a ročně z požadované částky, tedy celkem sankce a sankční úroky dosahují 240,56%, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 16.650,- Kč,

- 22) s poškozenými Monikou A., nar. xxx, a Robertem A., nar. xxx, uzavřel dne 4.10.2006 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 661 do výše 750.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k rodinnému domu včetně pozemku v majetku poškozené, v orientační ceně 4.900.000,- Kč, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu jim reálně poskytl pouze částku 534.200,- Kč, kdy RPSN činila 50,56%, což je 2,8-4,2krát vyšší RPSN, než bylo obvyklé na trhu, poškození po uzavření smlouvy dohodnuté splátky hradili, poté co uhradili částku 37.195,- Kč od smlouvy pro její nevýhodnost chtěli odstoupit a proto již další splátky neuhradili, obviněný od smlouvy odstoupil a dne 22.6.2007 podal rozhodčí žalobu u rozhodce spol. HONESTA, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozeným zaplacení částky ve výši 1.248.954,- Kč, což byla částka, která byla více než dvakrát vyšší, než prostředky, které poškození reálně získali, včetně příslušenství, kdy požadoval úhradu smluvní pokuty za každý den z prodlení ve výši 300,- Kč, což znamenalo povinnost platit 14,41% z úvěru ročně, a sankční úrok ve výši 0,25% denně v přepočtu na roční sazbu činil dalších 90,41% ročně, takže požadovaná sankce dosahovala výše 104,82% ročně, následně se společnost snažila nárokovat úhradu získat prodejem rodinného domu v majetku poškozené formou nedobrovolné dražby, což poškození odvrátili úhradou společností požadované částky ve výši 2.393.000,- Kč, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 1.998.000,- Kč,
- 23) s poškozenými Gejzou Š., nar. xxx, a Libuší Š., nar. xxx, uzavřel dne 10.5.2006 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 393 do výše 400.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k rodinnému domu včetně pozemku v majetku poškozených, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu jim reálně poskytl pouze částku 270.000,- Kč, kdy RPSN činila 69,68%, což je 3,9-5,8krát vyšší RPSN, než bylo obvyklé na trhu, poškození po uzavření smlouvy dohodnuté splátky hradili, poté co uhradili částku 122.237,- Kč od smlouvy chtěli odstoupit a poté co odmítli uhradit společností vyčíslený dluh ve výši 1.192.052,- Kč, obviněný od smlouvy odstoupil a dne 12.7.2007 podal rozhodčí žalobu u rozhodce spol. HONESTA, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozeným zaplacení částky ve výši 681.610,- Kč, což byla částka, která byla více než dvakrát vyšší, než prostředky, které poškození reálně získali, včetně příslušenství, kdy požadoval úhradu smluvní pokuty za každý den z prodlení ve výši 300,- Kč a sankční úrok ve výši 0,25% denně v přepočtu na roční sazbu činil dalších 90,41% ročně, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 943.680,- Kč,
- 24) s poškozeným Davidem H., nar. xxx, uzavřel dne 7.6.2007 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 1112 do výše 120.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k rodinnému domu včetně pozemku v majetku poškozeného, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu mu reálně poskytl pouze částku 65.870,- Kč, kdy RPSN činila 62,58%, což je 3,5-5krát vyšší RPSN, než bylo obvyklé na trhu, poškozený po uzavření smlouvy dohodnuté splátky hradil, avšak na základě žádosti poškozeného o vyčíslení dlužné částky pro předčasnou úhradu poskytnutého úvěru společnost ke dni 14.7.2007 vyčísnila pohledávku vůči poškozenému ve výši 553.548,- Kč, což je částka ve výši 840% fakticky poskytnutého plnění, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 380.000,- Kč,
- 25) s poškozenou Jindrou Š., nar. xxx, uzavřel dne 16.1.2007 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 794 do výše 350.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k bytu v majetku poškozené, přičemž jí reálně poskytl pouze částku 70.000,- Kč, avšak za poplatky uhradila částku 48.050,- Kč, kdy RPSN činila 396,18%, což je 22-33krát vyšší RPSN, než bylo obvyklé na trhu, přičemž k následné žádosti poškozené o odstoupení od

- smlouvy o úvěru a jeho předčasné splacení, ke dni 16.7.2007 vyčísлил požadavek na úhradu částky 139.050,- Kč, což je téměř dvojnásobek hodnoty fakticky poskytnutého plnění, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 50.000,- Kč,
- 26) s poškozeným Janem N., nar. xxx, uzavřel dne 27.11.2006 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 741 do výše 150.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k bytu v majetku poškozeného, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu mu reálně poskytl pouze částku 91.610,- Kč, kdy RPSN činila 82,20%, což je 4,6-6,9krát vyšší RPSN, než bylo obvyklé na trhu, poškozený po uzavření smlouvy dohodnuté splátky hradil, následně na základě žádosti poškozeného o vyčíslení dlužné částky pro předčasnou úhradu poskytnutého úvěru společnost ke dni 23.7.2007 vyčísčila pohledávku vůči poškozenému ve výši 462.508,- Kč, což je částka ve výši 505% fakticky poskytnutého plnění, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 384.960,- Kč,
- 27) s poškozeným Petrem H., nar. xxx, uzavřel dne 2.3.2007 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 858 do výše 350.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k domu včetně pozemku v majetku poškozeného, v orientační ceně 1.100.000,- Kč, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu mu reálně poskytl pouze částku 229.590,- Kč, kdy RPSN činila 58,99%, což je 3,3-4,9krát vyšší RPSN, poškozený poté nehradil splátky úvěru, obviněný od smlouvy odstoupil a dne 20.9.2007 podal rozhodčí žalobu u rozhodce spol. HONESTA, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozenému zaplacení částky ve výši 604.745,- Kč, což byla částka, která byla více než dvakrát vyšší, než prostředky, které poškozený reálně získal, včetně příslušenství, kdy požadoval úhradu smluvní pokuty za každý den z prodlení ve výši 300,- Kč, což znamenalo povinnost platit 31,01% z úvěru ročně, a sankční úrok ve výši 0,25% denně v přepočtu na roční sazbu činil dalších 90,41% ročně, takže požadovaná sankce dosahovala výše 121,42% ročně, následně část nárokované úhrady získal prodejem domu poškozeného formou nedobrovolné dražby, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 1.044.540,- Kč,
- 28) s poškozenými Alešem G., nar. xxx, a Jaroslavou G., nar. xxx, uzavřel dne 27.4.2007 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 996 do výše 150.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k rodinnému domu včetně pozemku v majetku rodičů poškozené Jaroslava G., nar. xxx, a Zdenky G., nar. xxx, v orientační hodnotě 520.000,- Kč, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu jim reálně poskytl pouze částku 84.900,- Kč, kdy RPSN činila 82,12%, což je 4,9-7,3krát vyšší RPSN, poté, co poškození nezapočali splátky hradit, neboť z předloženého splátkového kalendáře dovodili, že první čtyři splátky hradit nemusí, obviněný od smlouvy odstoupil a dne 24.9.2007 podal rozhodčí žalobu u rozhodce spol. HONESTA, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozeným a rodičům poškozené jako ručitelům zaplacení částky ve výši 258.512,- Kč, což byla částka, která byla více než dvakrát vyšší, než prostředky, které poškození reálně získali, včetně příslušenství, kdy požadovaná smluvní pokuta za každý den z prodlení ve výši 300,- Kč znamenala povinnost hradit 72,26% ročně z úvěru, sankční úrok ve výši 0,25% denně v přepočtu na roční sazbu činí dalších 90,41% ročně, takže celková sankce dosahovala 162,67% ročně, následně část nárokované úhrady získal prodejem rodinného domu rodičů poškozené formou nedobrovolné dražby, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 387.480,- Kč,
- 29) s poškozenou Monikou Š., nar. xxx, uzavřel dne 10.4.2007 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 950 do výše 650.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k domu včetně pozemku v majetku matky poškozené Jany Š., nar. xxx, v orientační ceně

- 2.600.000,- Kč, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu jí reálně poskytl pouze částku 535.130,- Kč, kdy RPSN činila 39,31%, což je 2,2-3,3krát vyšší RPSN, poškozená uhradila dvě splátky úvěru a poté se z důvodu onemocnění ocitla se splátkami v prodlení, obviněný od smlouvy odstoupil a ke dni 19.10.2007 podal rozhodčí žalobu u rozhodce spol. HONESTA, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozené a Janě Š. jako ručitelce zaplacení částky ve výši 1.115.174,- Kč, což byla částka, která byla více než dvakrát vyšší, než prostředky, které poškozená reálně získala, včetně příslušenství, kdy požadoval úhradu smluvní pokuty za každý den z prodlení ve výši 300,- Kč, což znamenalo povinnost platit 16,57% z úvěru ročně, a sankční úrok ve výši 0,25% denně v přepočtu na roční sazbu činil dalších 90,41% ročně, takže požadovaná sankce dosahovala výše 106,98% ročně, následně nárokové úhrady získal prodejem rodinného domu matky poškozené formou nedobrovolné dražby, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 1.367.100,- Kč,
- 30) s poškozeným Václavem P., nar. xxx, uzavřel dne 8.6.2007 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 1080 do výše 600.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k domu včetně pozemku v majetku poškozeného, jeho matky Antonie P., nar. xxx, a příbuzných Hany M., nar. xxx, a Martina M., nar. xxx, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu mu reálně poskytl pouze částku 433.280,- Kč, kdy RPSN činila 46,08%, což je 2,6-3,8krát vyšší RPSN, poškozený poté nehradil splátky úvěru, obviněný od smlouvy odstoupil a dne 23.10.2007 podal rozhodčí žalobu u rozhodce spol. HONESTA, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozenému a Antonii P., Haně M. a Martinu M. jako ručitelům zaplacení částky ve výši 931.846,- Kč, což byla částka, která byla více než dvakrát vyšší, než prostředky, které poškozený reálně získal, včetně příslušenství, kdy požadoval úhradu smluvní pokuty za každý den z prodlení ve výši 300,- Kč, což znamenalo povinnost platit 18% z úvěru ročně, a sankční úrok ve výši 0,25% denně v přepočtu na roční sazbu činil dalších 90,41% ročně, takže požadovaná sankce dosahovala výše 108,41% ročně, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 1.413.000,- Kč,
- 31) s poškozenými Jaroslavem K., nar. xxx, a Jiřinou K., nar. xxx, uzavřel dne 3.7.2007 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 1173 do výše 200.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k domu včetně pozemku v majetku poškozených, v orientační ceně 750.000,- Kč, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu jim reálně poskytl pouze částku 122.689,- Kč, kdy RPSN činila 75,68%, což je 4,2-6,3krát vyšší RPSN, poté co poškození uhradili jednu splátku a pak požádali společnost o předčasnou úhradu úvěru formou prodeje domu, společnost ke dni 25.10.2007 vyčíslila pohledávku vůči poškozeným ve výši 615.506,- Kč, kterou poškození po prodeji domu společnosti v plné výši uhradili, což je částka ve výši 713% fakticky poskytnutého plnění, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 408.827,- Kč,
- 32) s poškozeným Ctiborem L., nar. xxx, uzavřel dne 10.1.2007 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 784 do výše 300.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k bytu v majetku poškozeného, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu mu reálně poskytl pouze částku 180.260,- Kč, kdy RPSN činila 81,60%, což je 4,5-6,8krát vyšší RPSN, než bylo obvyklé na trhu, poškozený po uzavření smlouvy dohodnuté splátky hradil, poté co požádal odložení jedné z měsíčních splátek a o snížení splátek, obviněný od smlouvy odstoupil a dne 31.10.2007 podal rozhodčí žalobu u rozhodce spol. HONESTA, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozenému zaplacení částky ve výši 480.011,- Kč, což byla částka, která byla více než dvakrát vyšší, než prostředky, které poškozený reálně získal, včetně příslušenství, kdy požadoval úhradu smluvní pokuty za každý den z prodlení ve výši 300,- Kč, což

znamenalo povinnost hradit 36,06% ročně z úvěru, sankční úrok ve výši 0,25% denně v přepočtu na roční sazbu činil dalších 90,41% ročně, takže požadovaná sankce dosahovala výše 126,47% ročně, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 755.760,- Kč,

- 33) s poškozenými Antonem M., nar. xxx, a Ludmilou M., nar. xxx, uzavřel dne 8.3.2007 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 861 do výše 300.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k bytu v majetku poškozených, v orientační ceně 850.000,- Kč, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu jim reálně poskytl pouze částku 196.400,- Kč, kdy RPSN činila 61,86%, což je 3,4-5,2krát vyšší RPSN, než bylo obvyklé na trhu, poškození se po úhradě dvou prvních splátek však ocitli z důvodu ztráty zaměstnání poškozeného v prodlení se dvěma splátkami, kdy společnost na tuto tíživou finanční situaci upozornili, obviněný od smlouvy odstoupil a dne 31.10.2007 podal rozhodčí žalobu u rozhodce spol. HONESTA, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozeným zaplacení částky ve výši 475.479,- Kč, což byla částka, která byla více než dvakrát vyšší, než prostředky, které poškození reálně získali, včetně příslušenství, kdy požadoval úhradu smluvní pokuty za každý den z prodlení ve výši 300,- Kč, což znamenalo povinnost platit 36,06% z úvěru ročně, a sankční úrok ve výši 0,25% denně v přepočtu na roční sazbu činil dalších 90,41% ročně, takže požadovaná sankce dosahovala výše 126,47% ročně, následně část nárokované úhrady získal prodejem bytu poškozených formou nedobrovolné dražby, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 588.960,- Kč,
- 34) s poškozenými Zdeňkem R., nar. xxx, a Marcelou R., nar. xxx, uzavřel dne 11.9.2007 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 1328 do výše 250.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k bytu v majetku poškozených, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu jim reálně poskytl pouze částku 185.950,- Kč, kdy RPSN činila 55,05%, což je 3,1-4,6krát vyšší RPSN, než bylo obvyklé na trhu, poškození po podpisu smlouvy prostudovali smluvní podmínky a ihned následující společnost písemně informovali, že odstupují od smlouvy, načež společnost ke dni 19.11.2007 vyčíslila pohledávku vůči poškozeným ve výši 1.073.890,- Kč, což je částka ve výši 578% fakticky poskytnutého plnění, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 779.940,- Kč,
- 35) s poškozenými Miroslavem T., nar. xxx, a Danuší T., nar. xxx, uzavřel dne 14.12.2006 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 760 do výše 300.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k rodinnému domu včetně pozemku v majetku poškozených v orientační ceně 900.000,- Kč, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu jim reálně poskytl pouze částku 180.540,- Kč, kdy RPSN činila 81,46%, což je 4,5-6,8krát vyšší RPSN, než bylo obvyklé na trhu, poškození po uzavření smlouvy dohodnuté splátky hradili, po uhrazení třetí splátky počali chybně platit nižší splátky, které mohli splácet až od páté splátky, obviněný od smlouvy odstoupil a ke dni 22.11.2007 podal rozhodčí žalobu u rozhodce spol. HONESTA, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozeným zaplacení částky ve výši 465.288,- Kč, což byla částka, která byla více než dvakrát vyšší, než prostředky, které poškození reálně získali, včetně příslušenství, kdy požadoval úhradu smluvní pokuty za každý den z prodlení ve výši 300,- Kč, což znamenalo povinnost platit 36,06% z úvěru ročně, a sankční úrok ve výši 0,25% denně v přepočtu na roční sazbu činil dalších 90,41% ročně, takže požadovaná sankce dosahovala výše 126,47% ročně, následně se snažil nárokované úhrady získat prodejem rodinného domu poškozených formou nedobrovolné dražby, od čehož však poté, co pohledávku převedl na jinou společnost, odstoupil, přičemž

prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 524.160,- Kč,

- 36) s poškozenými Ing. Jiřím Ch., nar. xxx, a Alenou Ch., nar. xxx, uzavřel dne 30.5.2007 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 1092 do výše 300.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k bytu v majetku poškozených, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu jim reálně poskytl pouze částku 196.400,- Kč, kdy RPSN činila 59,40%, což je 3,3-5krát vyšší RPSN, než bylo obvyklé na trhu, poškození měsíční úvěrové splátky řádně hradili, poté na základě žádosti poškozených o vyčíslení aktuální dlužné částky společnost ke dni 26.11.2007 vyčísčila pohledávku vůči poškozeným ve výši 1.200.433,- Kč, což je částka ve výši 611% fakticky poskytnutého plnění, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 893.015,- Kč,
- 37) s poškozenou Dariou D., nar. xxx, uzavřel dne 1.9.2006 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 593 do výše 320.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k rodinnému domu včetně pozemku v majetku poškozené, jejího otce Petra Č., nar. xxx, a jejího bratra Jaroslava Č., nar. xxx, v orientační hodnotě 1.480.000,- Kč, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu poškozené reálně poskytl pouze částku 226.220,- Kč, kdy RPSN činila 65,98%, což je 3,7-5,5krát vyšší RPSN, než bylo obvyklé na trhu, poté, co poškozená hradila plátky v plné výši, avšak s několikadenním zpožděním, a ihned poté, co chtěla provést přeúčtování u jiné společnosti, obviněný od smlouvy odstoupil a dne 21.12.2007 podal rozhodčí žalobu u rozhodce spol. HONESTA, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozené a jejímu otci a bratru zaplacení částky ve výši 496.164,- Kč, což byla částka, která byla více než dvakrát vyšší, než prostředky, které poškozená reálně získala, včetně příslušenství, kdy požadovaná smluvní pokuta za každý den z prodlení ve výši 300,- Kč znamenala povinnost hradit 33,90% ročně z úvěru, sankční úrok ve výši 0,25% denně v přepočtu na roční sazbu činí dalších 90,41% ročně, takže celková sankce dosahovala 124,31% ročně, následně část nárokované úhrady získal prodejem rodinného domu poškozené, jejího otce a bratra formou nedobrovolné dražby, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 740.280,- Kč,
- 38) s poškozenými Petrem V., nar. xxx, a Martinou V., nar. xxx, uzavřel dne 5.4.2007 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 923 do výše 700.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k rodinnému domu včetně pozemku v majetku poškozené a jejích příbuzných Miloslavy H. a Libuše P., v orientační hodnotě 520.000,- Kč, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu jim reálně poskytl pouze částku 433.692,- Kč, kdy RPSN činila 48,62%, což je 2,7-4,1krát vyšší RPSN, než bylo obvyklé na trhu, poškození splátky řádně hradili, avšak obviněný od smlouvy pro porušení jiných smluvních podmínek odstoupil a dne 3.1.2008 podal rozhodčí žalobu u rozhodce spol. HONESTA, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozeným a Miloslavě H. a Libuše P. jako ručitelům zaplacení částky ve výši 1.066.177,- Kč, což byla částka, která byla více než dvakrát vyšší, než prostředky, které poškození reálně získali, včetně příslušenství, kdy požadovaná smluvní pokuta za každý den z prodlení ve výši 300,- Kč znamenala povinnost hradit 15,43% ročně z úvěru, sankční úrok ve výši 0,25% denně v přepočtu na roční sazbu činí dalších 90,41% ročně, takže celková sankce dosahovala 105,84% ročně, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 1.531.260,- Kč,
- 39) s poškozeným Petrem Č., nar. xxx, uzavřel dne 12.6.2007 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 1131 do výše 120.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k bytu v majetku poškozeného, v orientační ceně 390.000,- Kč, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu mu reálně poskytl pouze částku 89.810,- Kč, kdy RPSN činila

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Lerchová.

- 62,75%, což je 3,5-5,2krát vyšší RPSN, než bylo obvyklé na trhu, poškozený poté mimo první splátku neuhradil měsíční splátky, obviněný od smlouvy odstoupil a dne 21.1.2008 podal rozhodčí žalobu u rozhodce spol. HONESTA, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozenému zaplacení částky ve výši 225.492,- Kč, což byla částka, která byla více než dvakrát vyšší, než prostředky, které poškozený reálně získal, včetně příslušenství, kdy požadoval úhradu smluvní pokuty za každý den z prodlení ve výši 300,- Kč, což znamenalo povinnost hradit 90,41% ročně z úvěru, sankční úrok ve výši 0,25% denně v přepočtu na roční sazbu činil dalších 90,41% ročně, takže požadovaná sankce dosahovala výše 180,82% ročně, následně část nárokované úhrady získal prodejem bytu poškozeného formou nedobrovolné dražby, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 443.340,- Kč,
- 40) s poškozeným Pavlem V., nar. xxx, uzavřel dne 20.11.2007 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 1513 do výše 500.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k domu včetně pozemku v majetku poškozeného, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu mu reálně poskytl pouze částku 308.940,- Kč, kdy RPSN činila 58,96%, což je 3,3-4,9krát vyšší RPSN, poté na základě žádosti poškozeného o vyčíslení aktuální dlužné částky společnost ke dni 4.2.2008 vyčísila pohledávku vůči poškozenému ve výši 995.493,- Kč, což je částka ve výši 322% fakticky poskytnutého plnění, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 874.320,- Kč,
- 41) s poškozenými PharmDr. Mgr. Richardem L., nar. xxx, a Ivanou L., nar. xxx, uzavřel dne 12.4.2007 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 937 do výše 750.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k bytu v majetku poškozených, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu jim reálně poskytl pouze částku 572.900,- Kč, kdy RPSN činila 37,74%, což je 2,1-3,2krát vyšší RPSN, poškození měsíční úvěrové splátky řádně hradili, poté na základě žádosti poškozených o vyčíslení aktuální dlužné částky společnost ke dni 25.2.2008 vyčísila pohledávku vůči poškozeným ve výši 1.486.093,- Kč, což je částka ve výši 259% fakticky poskytnutého plnění, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 1.374.480,- Kč,
- 42) s poškozeným Karlem L., nar. xxx, který trpí duševní poruchou – schizofrenií, a jeho schopnost hospodařit s penězi byla velmi narušená, uzavřel dne 13.9.2007 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 1339 do výše 300.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k bytu v majetku poškozeného, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu mu reálně poskytl pouze částku 225.760,- Kč, kdy RPSN činila 50,10%, což je 2,8-4,2krát vyšší RPSN, než bylo obvyklé na trhu, poškozený poté nehradil dohodnuté měsíční splátky, obviněný od smlouvy odstoupil a dne 10.3.2008 podal rozhodčí žalobu u rozhodce spol. HONESTA, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozenému zaplacení částky ve výši 467.957,- Kč, což byla částka, která byla více než dvakrát vyšší, než prostředky, které poškozený reálně získal, včetně příslušenství, kdy požadoval úhradu smluvní pokuty za každý den z prodlení ve výši 300,- Kč, což znamenalo povinnost hradit 36,06% ročně z úvěru, sankční úrok ve výši 0,25% denně v přepočtu na roční sazbu činil dalších 90,41% ročně, takže požadovaná sankce dosahovala výše 126,47% ročně, následně část nárokované úhrady získal prodejem bytu poškozeného formou nedobrovolné dražby, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 826.020,- Kč,
- 43) s poškozenými Tomášem T., nar. xxx, a Danou T. nar. xxx, uzavřel dne 13.3.2007 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 872 do výše 200.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k domu včetně pozemku v majetku poškozených, přičemž po uplatnění

- jednostranného zápočtu jim reálně poskytl pouze částku 146.141,- Kč, kdy RPSN činila 60,38%, což je 3,4-5krát vyšší RPSN, než bylo obvyklé na trhu, poškození uhradili čtyři měsíční splátky, poté se ocitli z důvodu ztráty zaměstnání poškozené se splátkami v prodlení, obviněný od smlouvy odstoupil a ke dni 11.3.2008 podal rozhodčí žalobu u rozhodce spol. HONESTA, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozeným zaplacení částky ve výši 310.580,- Kč, což byla částka, která byla více než dvakrát vyšší, než prostředky, které poškození reálně získali, včetně příslušenství, kdy požadoval úhradu smluvní pokuty za každý den z prodlení ve výši 300,- Kč, což znamenalo povinnost platit 54,15% z úvěru ročně, a sankční úrok ve výši 0,25% denně v přepočtu na roční sazbu činil dalších 90,41% ročně, takže požadovaná sankce dosahovala výše 144,56% ročně, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 422.400,- Kč,
- 44) s poškozenou Zuzanou V., nar. xxx, uzavřel dne 29.5.2007 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 999 do výše 350.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k rodinnému domu včetně pozemku v majetku poškozené, v orientační hodnotě 1.480.000,- Kč, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu poškozené reálně poskytl pouze částku 230.390,- Kč, kdy RPSN činila 61,15%, což je 3,4-5,1krát vyšší RPSN, poté, co se poškozená ocitla po uhrazení několika měsíčních splátek s platbami v prodlení, obviněný od smlouvy odstoupil a dne 30.5.2008 podal rozhodčí žalobu u rozhodce spol. HONESTA, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozené zaplacení částky ve výši 592.226,- Kč, což byla částka, která byla více než dvakrát vyšší, než prostředky, které poškozená reálně získala, včetně příslušenství, kdy požadovaná smluvní pokuta za každý den z prodlení ve výši 300,- Kč znamenala povinnost hradit 31,01% ročně z úvěru, sankční úrok ve výši 0,25% denně v přepočtu na roční sazbu činí dalších 90,41% ročně, takže celková sankce dosahovala 121,42% ročně, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 681.120,- Kč,
- 45) s poškozeným Tomášem Ž., nar. xxx, uzavřel dne 23.11.2007 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 1541 do výše 250.000,- Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k rekr. domu v majetku poškozeného a jeho matky Vladimíry Ž., nar. xxx, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu mu reálně poskytl pouze částku 174.275,- Kč, kdy RPSN činila 59,64%, což je 3,3-5krát vyšší RPSN, poškozený poté nehradil splátky úvěru, obviněný od smlouvy odstoupil a dne 12.6.2008 podal rozhodčí žalobu u rozhodce spol. HONESTA, s.r.o., v níž uplatnil vůči poškozenému a Vladimíře Ž. jako ručitelce zaplacení částky ve výši 319.774,- Kč, což byla částka, která byla téměř dvakrát vyšší, než prostředky, které poškozený reálně získal, včetně příslušenství, kdy požadoval úhradu smluvní pokuty za každý den z prodlení ve výši 300,- Kč, což znamenalo povinnost platit 43,29% z úvěru ročně, a sankční úrok ve výši 0,25% denně v přepočtu na roční sazbu činil dalších 90,41% ročně, takže požadovaná sankce dosahovala výše 133,70% ročně, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 797.940,- Kč,
- 46) s poškozeným Rudolfem V., nar. xxx, uzavřel dne 26.11.2007 jménem společnosti smlouvu o úvěru č. 1527 do výše 600 000 Kč za současného zřízení zástavního a předkupního práva k domu v majetku poškozeného a jeho matky Boženy V., nar. xxx, přičemž po uplatnění jednostranného zápočtu mu reálně poskytl pouze částku 430 042 Kč, kdy RPSN činila 46,50%, což je 2,6-3,9krát vyšší RPSN, poškozený poté řádně hradil splátky úvěru, poté na základě žádosti poškozeného o vyčíslení aktuální dlužné částky společnost ke dni 17.7.2008 vyčísliла pohledávku vůči poškozenému ve výši 1 178 417 Kč, což je částka ve výši 331% fakticky poskytnutého plnění, přičemž prostřednictvím této smlouvy o úvěru měl obviněný od počátku v úmyslu získat oproti průměrným tržním podmínkám prospěch pro společnost nejméně ve výši 1 422 000 Kč.

3. Proti napadenému rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 8 a obžalovaný Jaroslav H..
4. **Odvolání státní zástupkyně** směřuje pouze do výroku o trestu v neprospěch obžalovaného. Namítá, že uložený trest považuje za nepřiměřeně mírný. Obžalovanému sice významně polehčuje, že od spáchání skutků uplynula již řada let a po celou dobu trvání trestního řízení se vždy řádně dostavoval na předvolání k úkonům tohoto trestního řízení, avšak trestného činu, pro který byl uznán vinným, se dopouštěl v období několika let, mnoha útoky, vůči desítkám poškozených osob, jimž tímto jednáním způsobil závažnou hmotnou i psychickou újmu. Obžalovaný se současně dopustil úmyslného trestného činu, jímž ve výsledku sledoval majetkový prospěch pro jím zastupovanou obchodní společnost, čímž byla splněna podmínka pro uložení peněžitého trestu v souladu s § 67 odst. 1 tr. zákoníku. Tento druh trestu státní zástupkyně rovněž shledává v případě obžalovaného s ohledem na charakter jeho jednání jako trest velmi vhodný, výchovný a účelný. Uložení výše uvedeného podmíněného trestu odnětí svobody bez zvážení těchto okolností tak státní zástupkyně neshledává odpovídajícím trestem za trestnou činnost, pro kterou byl obžalovaný odsouzen.
S ohledem na výše uvedené proto navrhuje, aby Městský soud v Praze zrušil napadený rozsudek ve výroku o trestu a sám rozhodl tak, že obžalovanému Jaroslavu H. při nezměněném výroku o vině bude uložen trest odnětí svobody v dolní polovině zákonné trestní sazby, avšak nikoli na její spodní hranici, podmíněně odložený na přiměřenou zkušební dobu a trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu činnosti v oblasti, jejímž předmětem je poskytování finančních služeb vykonávaných na základě oprávnění dle zákona č. 455/1991 Sb. nebo zvláštních úkonů upravujících podmínky podnikání na finančních trzích, po dobu 5 let. Za příléhavé v daném případě státní zástupkyně shledává rovněž uložení peněžitého trestu alespoň ve výměře 200 denních sazeb po 1 000 Kč.
5. **Odvolání obžalovaného Jaroslava H.** směřuje jak do výroku o vině, tak i do výroku o trestu.
Namítá, že s rozhodnutím soudu I. stupně ani odůvodněním napadeného rozsudku nesouhlasí, zejména pokud jde o hodnocení zásadních důkazů, zejména znaleckých posudků, což následně podrobněji rozvádí v písemně odůvodněném odvolání. Zdůrazňuje, že pokud jde o znalecký posudek Ing. Prouzy, trpí zásadními vadami co do obsahu i formy. Znalecké posudky Ing. Prouzy jsou zcela nepoužitelné pro podezření z podjatosti existující na straně znalce. Ing. Prouza byl místopředsedou představenstva finančně poradenské společnosti Partners For Life Planning, a.s. (dále jen „Partners“), přičemž do 26.7.2007 byl dokonce jejím jediným akcionářem. Společnost Partners zprostředkovává bankovní úvěry, půjčky a jiné druhy financování a je placena bankou poskytující daný finanční produkt, a to konkrétně procentem z objemu úvěrů, půjčky a podobně, poskytnuté na základě smlouvy uzavřené mezi bankou a klientem a zprostředkované společností Partners.
6. S ohledem na skutečnost, že obžalovaný je místopředsedou nebankovního poskytovatele úvěrů ACM, pracuje Ing. Prouza a jeho společnost Partners pro přímé konkurenty obžalovaného, banky a je tak nepochybné, že Ing. Prouza není a nemůže být osobou nepodjatou ve smyslu § 11 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů. Jím podané znalecké posudky v předmětné trestní věci tak nesplňují základní zákonný předpoklad a není možno považovat je za objektivní a nestranné. Policejní orgán při zadávání znaleckých posudků nevzal tyto skutečnosti v úvahu a zcela tak pominul ustanovení § 105 odst. 2 tr. řádu. Již to samo o sobě je důvodem pro odmítnutí těchto znaleckých posudků jako důkazu v dané trestní věci.
7. Znalecké posudky Ing. Prouzy jsou dále v rozporu s ustanovením trestního řádu a jsou koncipovány způsobem, který je z hlediska použití v trestním řízení nepřijatelný; zejména znalci

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Lerchová.

nepřísluší provádět právní hodnocení skutkového stavu, rozebírat právní úpravu předmětného trestného činu a judikaturu k tomu se vážící, jak to Ing. Prouza ve všech svých posudcích ve velkém rozsahu činí. Jeho „právní“ analýza je přitom natolik provázána s jeho ekonomickými úvahami, že není jednoduše oddělitelná od zbytku posudku, tak aby byl použitelný alespoň zčásti. Znalec Ing. Prouza se ve svých znaleckých posudcích věnuje i otázkám souvisejícím s úvěrovou smluvní dokumentací údajných poškozených, které mu vůbec nepřísluší ani komentovat, natož řešit, přičemž obžaloba jeho ničím nepodložené, nepravdivé a účelové závěry beze zbytku přejímá ve svém odůvodnění. Jedná se zejména o znalcovo hodnocení všeobecných úvěrových podmínek, jeho komentář rozhodčí doložky nebo účelu úvěru. Je nutno zdůraznit, že znalcová tvrzení a neopodstatněné osočování společnosti ACM, mnohdy v rozporu i s vlastními výpověďmi údajných poškozených, jsou natolik závažným jednáním, které mělo zjevně podstatný vliv i na koncepci obžaloby, že je otázkou, zda se znalec nedopustil porušení svých povinností soudního znalce.

8. Znalecké posudky Ing. Prouzy dále vykazují celou řadu zásadních odborných vad seznatelných i právníkoví bez ekonomického vzdělání, což následně podrobněji rozvádí v písemně vyhotoveném odvolání.
9. Obecně lze shrnout, že znalecké posudky podané v dané trestní věci Ing. Prouzou dle názoru obžalovaného nesplňují základní zákonné předpoklady znaleckého posudku dle ustanovení § 105 a násl. tr. zákona, jakož i předpisů souvisejících, konkrétně zákona o znalcích a tlumočnících. Jeho znalecké posudky jsou v rozporu se zákonným vymezením úkolů znalce, obsahující právní posouzení trestného činu lichvy a otázek souvisejících, které je nejen nepatřičné, ale i nesprávné. Konečně pak samotné odborné posouzení ekonomických veličin trpí zásadními vadami, především nedostatkem formálních náležitostí v podobě totální absence pramenů a popisu výpočtů některých položek (RPSN, úroky z úvěrů), jakož i vadami materiálními, konkrétně směřováním neslučitelných oblastí podnikání (bankovní a nebankovní poskytovatele úvěrů) a ignorováním rozdílů mezi náklady úvěrů a sankčními opatřeními. Revizní znalecký posudek, který by měl mít prioritu, pak ke znaleckým posudkům Ing. Prouzy neměl jen „výhrady“, ale označil je výslovně za nesprávné (tj. např. na straně 257 revizního posudku, kde i uvedl, že posudky Ing. Prouzy nejsou z pohledu jejich použitelnosti v trestním řízení způsobilé). Tento názor o nesprávnosti posudků Ing. Prouzy vyplýval i z předchozích znaleckých posudků Ing. Tůmy a doc. Ježka, s jejichž metodickými postupy, posuzováním a závěry se naopak znalecký posudek znalecké ústavu shoduje (str. 257 posudku). Nelze se tedy dále dovolávat těchto nesprávných a nepoužitelných posudků Ing. Prouzy. Pokud jde o str. 18 revizního posudku, tam znalecký ústav charakterizoval klienty, kteří „se obracejí na nebankovní subjekty řešit potřebu půjčení finančních prostředků“ a uvádí důvody, proč se takto obracejí. Znalecký ústav nijak nedává tyto obecně charakterizované klienty obracející se na nebankovní poskytovatele úvěrů a jejich možné důvody do souvislosti se společností ACM Money Česká republika a.s. ani s poškozenými v této věci. Dále obžalovaný soud I. stupně vytýká, že měl především vycházet z revizního znaleckého posudku VŠE, který by měl být po stránce odborné jediným nebo aspoň rozhodujícím základem pro rozhodování soudu a z něhož vyplývá (str. 236), že ve zkoumaných případech „podmínky, za kterých byly jednotlivé obchody uzavírány, se v zásadních ohledech neodlišují od podmínek .... u jiných srovnatelných případů na nebankovním trhu. Základní úrokové podmínky nijak nevybočují od sazeb používaných na tomto trhu... I pro sankční postupy platí teze obvyklosti na nebankovním trhu půjček a úvěrů. Pokud by dlužníci řádně plnili, pak by v případě bonusových programů byla pro dlužníky výše vzájemného plnění nepochybně výhodná ve srovnání s ostatními nebankovními poskytovateli úvěru“ (str. 258 posudku). Soud I. stupně tedy dochází ohledně znaku hrubého nepoměru plnění k opačnému závěru, než revizní znalecký posudek Národohospodářské fakulty VŠE. Navíc dle názoru obžalovaného soud I. stupně klade nepřijatelné nároky na znalecké závěry, neboť ty by se neměly týkat právního hodnocení věci.

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Lerchová.

Nadto není přijatelné, aby soud retroaktivně aplikoval judikaturu z roku 2014 na jednání z období roku 2003 až 2008.

10. Další podstatnou vadou řízení je neprovedení zásadních důkazů, které mají vliv na posouzení trestnosti činu, jež je obžalovanému kladen za vinu. Jde především o výslech Petra V.. Z výpovědi obžalovaného a svědkyně V., ale i z výpovědi poškozených vyplývá, že právě svědek V. zadával a koordinoval práce na vytváření právních dokumentů, jejichž obsah a forma jsou obžalovanému vytýkány. I z výpovědi poškozené Věry N. vyplývá, že obžalovaného nikdy neviděla, a když volala do firmy na inzerát, tak mluvila s nějakou paní, poté jí byly poštou zaslány dokumenty týkající se úvěrové smlouvy, ve kterých byl odkaz na pana V., takže když po přečtení dokumentů něčemu nerozuměla, telefonovala do firmy, kdy mluvila s panem V..

11. Není tedy možné bez dalšího dokazování, minimálně výsledkem svědka V., přičítat obžalovanému jednání, spočívající ve vytváření záměrně nevýhodných smluv pro poškozené a jejich následnému předkládání klientům, ani jednání s těmito klienty, jichž se kromě jednoho případu vůbec nezúčastnil. Rodina V. po celou dobu, ve které se stíhané dílčí útoky staly, společnost vlastnila a i vedla (jak bylo potvrzeno mj. i výslechem Marie V.), přičemž Petr V. byl generální ředitel, Roman V. (bratranec Petra V.) provozní ředitel a představenstvo a dozorčí rada byly obsazeny příbuznými V.. Obžalovaný H. nikdy neměl ze stíhaných jednání žádný majetkový prospěch mimo své běžné mzdy.

Dále obžalovaný zdůrazňuje, že soud I. stupně ho paušálně odsoudil za všechny obžalobou popsané dílčí útoky, nijak je neindividualizoval a to navzdory skutečnosti, že v řadě případů vůbec k uzavření úvěrové smlouvy ani nedošlo (např. údajné poškozené D., P., H. – J.), ve všech případech krom jediného za společnost ACM jednaly zcela jiné osoby než obžalovaný, jehož podpis figuroval jen na některých smluvních dokumentech, ani se obžalovaný případů jinak neúčastnil. V těchto případech je tedy na první pohled zcela zřejmé, že k naplnění zákonných znaků skutkové podstaty lichvy z jeho strany nedošlo a ani z povahy věci dojít nemohlo.

12. Dále namítá, že mezi tvrzenými poškozenými se vyskytuje řada podnikatelů (např. údajní poškození D., Z., N.), středoškolsky a dokonce i univerzitně vzdělaných osob (např. údajní poškození Š., Pharm. Dr. Mgr. L., atd.) a osob s mnohamilionovým nemovitým majetkem (např. údajná poškozená D.). Z výpovědi svědků vyplývá, že v zásadě všichni jmenovaní buď výslovně či nepřímo uvedli, že nebyli při uzavírání smluv v tísní. Jde např. o svědky: manžele D., pí. Š.á, pí. M., pí. D., manžele M., p. Z., pí. D., manžele G., manžele H., manžele T., pí. S., pí. H., pí. J., p. L., pí. D.. Tito svědci nebyli podle svých slov v žádné aktuální finanční nouzi, neboť rekonstrukci či nákup nemovitosti plánovali.

13. Současně zdůrazňuje, že klienti společnosti ACM vždy ve smluvních dokumentech deklarovali, že účelem úvěru je rekonstrukce nemovitosti, nikoli úhrada jejich případných předchozích dluhů, nebylo tedy možné ani důvodné se domnívat, že se snad někteří z nich nacházejí v jakkoli tíživé situaci. Někteří svědci ovšem při sjednávání úvěrů uvedli, že půjčku budou čerpat za účelem rekonstrukce nemovitosti, ale u hlavního líčení přiznali, že skutečným účelem žádosti o úvěr bylo splácení předchozích dluhů či jiné důvody: např. pí. M. úvěr na opravu nemovitosti použila jen z nepatrné části, pí. N. použila peníze na nákup potřeb pro děti a pro úhradu nákladů běžného života, manželé Z. použili peníze na podnikání (nákup zboží), manželé K. použili úvěr na refinancování jiných dluhů, manželé Z. použili úvěr na zlepšení svého bydlení, pí. S. chtěla úvěr na zařízení bytu, pí. H. J. si chtěla koupit chatku, pí. Š. chtěla použít peníze na vypořádání SJM, p. H. úvěrem od ACM vyplatil úvěr u spol. IPB Invest z Třebíče, p. P. chtěl úvěr na refinancování dřívějších dluhů cca 200 000 Kč a pro vypořádání dědictví pro svědky M. a M., manželé K. použili peníze na vyplacení exekuce, p. L. použil úvěr od společnosti ACM na refinancování úvěru u společnosti Profireal a na úpravy v bytě, manželé M. úvěr použili částečně na splacení

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Lerchová.

jiného úvěru, částečně na rekonstrukci, manželé R. použili úvěr od ACM na refinancování jiných úvěrů, manželé T. chtěli úvěr od ACM na refinancování předchozích úvěrů, manželé Ch. chtěli úvěr na úhradu exekuce jejich dcery a nákup automobilu, manželé V. použili úvěr na vyplacení exekuce spolumajitelky nemovitosti jejich příbuzné pí. P., p. Č. chtěl úvěr od ACM na refinancování svých dluhů a částečně na rekonstrukci elektrorozvodů ve svém bytě, p. V. použil peníze z úvěru na předčasné splacení úvěru, manželé L. refinancovali úvěr od ACM u ČS, a.s., p. L. použil peníze z úvěru na úhradu svých dluhů, na sázení na pobočkách Sazky, zbytek utratil, pí. V. z peněz úvěru zaplatila daň z převodu nemovitosti a předělala topení v domě, p. V. použil úvěr od ACM na refinancování svého dluhu u společnosti Fast Hypo. Někteří poškození přitom nezaplatili ani jednu splátku či zaplatili jen jednu, či několik málo splátek a nevrátili ani zbytek poskytnutého úvěru, např. manželé K. uhradili pouze pět splátek, pí. V. uhradila šest splátek, poškození M., P., Š., Ž. nezaplatili ani jednu splátku a tak všechny tyto osoby způsobily naopak škodu ACM, žádné peníze nevrátili a plnění po nich pak ani nebylo vymáháno.

Dále pak obžalovaný opakuje svoji obhajobu, že všichni poškození měli možnost se s podmínkami úvěru seznámit předem a nic jim nebránilo veškeré podmínky řádně splnit, dále že většina z nich vůbec nepřišla s obžalovaným do styku, že společnost ACM vycházela vstříc i klientům v nesnázích a že v některých případech uzavírali s poškozenými smlouvy i jiné osoby.

14. Má za to, že výpovědím poškozených a tomuto závěru samotných poškozených odpovídaly skutkové a právní závěry předchozích rozsudků, kterými byl obžalovaný zproštěn obžaloby. V napadeném rozsudku se však v jeho závěrech tyto prokázané skutečnosti vůbec nezohledňují.
15. Pod bodem III. odůvodnění svého odvolání obžalovaný vznáší námitku podjatosti senátu č. 61 To Městského soudu v Praze, neboť ten svým opakovaným rozhodováním v této věci, kdy vždy zrušil rozsudek obvodního soudu, zavedl důvod k námitce podjatosti z důvodu vztahu k věci, zejména svými právními názory, které byly v následujícím řízení závazné pro soud I. stupně, což následně podrobněji rozvádí pod body 2., 3., 4., 5., 6. a to v souvislosti s poukazem na judikaturu Ústavního a Nejvyššího soudu ČR.
16. Obhajoba také opakovaně upozorňovala na to, že se soudy nijak nevypořádaly se skutečností, že proti stěžovateli bylo kromě tohoto trestního řízení vedeného OS pro Prahu 8 pod sp. zn. 1 T 23/2009 vedeno i řízení týměž obvodním soudem pod sp. zn. 5 T 35/2010, přičemž v těchto řízeních se co do obžalobou tvrzené kvalifikace skutků jedná o pokračující trestný čin lichvy, když jednotlivé dílčí útoky dle obžalob podaných v obou trestních řízeních měly být spáchány týměž obžalovaným v témže období let 2003-2008 a měly být vedeny jednotným záměrem a naplňovaly tedy i stejnou skutkovou podstatu trestného činu lichvy podle § 253 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 tr. zákona. Ve věci 5 T 35/2010 byl přitom obžalovaný ze 12 dílčích útoků tohoto pokračujícího trestného činu pravomocně zproštěn obžaloby rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 12. 10. 2011, sp. zn. 5 T 35/2010 a odvolání státní zástupkyně proti tomuto rozsudku bylo zamítnuto jako nedůvodné usnesením Městského soudu v Praze ze dne 7. 3. 2012, sp. zn. 6 To 69/2012. Nalézací soud správně konstatoval, že z provedeného dokazování nelze jednoznačně mít za prokázané naplnění především subjektivní stránky trestného činu lichvy dle § 253 odst. 1 alinea první tr. zákona na straně obžalovaného, tedy vědomí obžalovaného o tísní, nezkušenosti, či rozumové slabosti poškozených při uzavírání jednotlivých úvěrových smluv, přičemž v tomto směru nalézací soud v odůvodnění rozsudku podrobně a velice pečlivě i přesvědčivě vysvětlil, že u žádného z poškozených nelze dospět k závěru o rozumové slabosti, takové míře nezkušenosti, kterou předpokládá ustanovení § 253 odst. 1 tr. zákona či o takovém stavu tísně, v ustanovení § 253 odst. 1 předpokládaného, navíc nelze ani dospět k závěru o tom, že by obžalovaný v době uzavírání těchto smluv s poškozenými si byl takového stavu, za něhož by poškození smlouvy uzavírali, vědom. Takovýto stav ostatně i většina poškozených v rámci svého výsledku v tomto

řízení popřela, přičemž jednoznačně uvedli, že v době uzavírání smluv byli přesvědčeni o tom, že smluvním podmínkám budou schopni dostát.

17.V obdobném případě Městský soud v Praze usnesením ze dne 16. 6. 2010, sp. zn. 5 To 214/2010, ve skutkově stejné věci, byť ve vztahu k obviněné Marii V., majitelce ACM, zamítl odvolání státní zástupkyně proti zprošťujícímu rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 mj. s tím, že pokud státní zástupce namítá, že poškození jednali ve stavu tísně, správně soud I. stupně poukázal na tu skutečnost, že obžalovaná nikdy s poškozenými nejednala, což je bezpečně prokázáno jejich výpověďmi, o jejich osobní a finanční situaci jí nebylo nic známo, a proto soud II. stupně se ztotožnil zcela se závěry nalézacího soudu, že poškození se ve stavu tísně jednoznačně nenacházeli. Tento závěr by se rovněž měl vztahovat na toto stíhané jednání obžalovaného H., protože ani on s poškozenými, vyjma jednoho případu, nejednal a stejná situace je i v otázce (ne)naplnění znaku tísně u poškozených v tomto řízení. V tomto případě jde o jednání, které je svým charakterem shodné s dílčími útoky kladenými obžalovanému za vinu v předmětné trestní věci, zde je však přičítáno jiné osobě.

Městský soud v Praze a v tomto ohledu napadeným rozsudkem i Obvodní soud pro Prahu 8 tak zcela negují princip právní jistoty, když totéž jednání je několikrát shledáno naprosto nezávadným a podruhé hodnoceno jako trestné a vysoce společensky nebezpečné. Takovéto důsledky jsou rovněž přímým popřením zásady práva na spravedlivý proces a zásady rovnosti před zákonem. Pokud Městský soud v Praze v usnesení ze dne 2. 4. 2020, č.j. 61 To 162/2020, pod bodem 21. uvádí, že závěr uvedený v usnesení Městského soudu v Praze ze dne 12.3.2012, sp. zn. 6 To 69/2012, je v rozporu s judikaturou a to usnesením Nejvyššího soudu, sp. zn. 6 Tdo 225/2012, tak dle názoru obžalovaného se tento citovaný judikát týká tohoto trestního řízení jen částečně a nepodstatně. Byl jednak vydán později než obě usnesení Městského soudu v Praze ve věcech sp. zn. 6 To 69/2012 a sp. zn. 5 To 214/2012, ale nic nemohl změnit a také nemění zejména na otázce posouzení nenaplnění subjektivní stránky trestného činu obžalovaným, protože takovou otázku vůbec neřešil. Posouzení subjektivní stránky Městským soudem v Praze v řízení vedeném pod sp. zn. 6 To 69/2012 nemůže být odlišné v nynějším řízení, protože vycházelo z totožného skutkového zjištění a toto posouzení nedostatku subjektivní stránky jednání obžalovaného bylo přitom základem jeho zproštění a zamítnutí odvolání státní zástupkyně.

18.Nadto je ovšem současné stíhání obžalovaného Jaroslava H. zcela zjevně nepřípustné podle § 11 písm. h) tr. řádu a § 11 písm. m) tr. řádu a nelze tedy v jeho věci nyní vydat jakýkoli rozsudek. Trestní stíhání ve věci vedené Obvodním soudem pro Prahu 8, sp. zn. 1 T 23/2009, mělo být z tohoto důvodu již po dni 4. 5. 2012 (tedy po právní moci zprošťujícího rozsudku OS pro Prahu 8 ze dne 12. 10. 2011, sp. zn. 5 T 35/2010 ohledně téhož skutku) zastaveno. Toto se ovšem nestalo dosud. V této souvislosti poukazuje na ustanovení § 89 odst. 3 zákona č. 140/1964 Sb., podle kterého se trestnost činu obžalovaného Jaroslava H. posuzuje a kde se uvádí, že pokračováním v trestném činu se rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují stejnou skutkovou podstatu trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a v předmětu útoku. Toto znění ustanovení § 89 odst. 3 tr. zákona bylo účinné od 1. 1. 1994 do 31. 12. 2009, tedy do účinnosti zákona č. 40/2009 Sb., tedy v době všech jednání – dílčích útoků, projednávaných ve věci proti obžalovanému H. ve věcech Obvodního soudu pro Prahu 8, sp. zn. 5 T 35/2010 a 1 T 23/2009.

19.Nemůže být pochyb o tom, že dílčí útoky, pro které bylo vedeno trestní stíhání obžalovaného Jaroslava H. Obvodním soudem pro Prahu 8 pod shora uvedenými spisovými značkami, jsou svou podstatou naprosto shodné, což následně podrobněji rozvádí v písemně vyhotoveném odvolání. Stejný skutek ve smyslu ustanovení § 89 odst. 3 (ovšem rozdílné dílčí útoky, kdy rozdíl spočíval v podstatě jen v osobách poškozených) byl tehdy stíhán, obžalován a následně

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Lerchová.

projednáván soudem ve dvou řízeních, kdy v jednom z nich došlo k pravomocnému zproštění obžaloby z důvodu ustanovení § 226 písm. b) tr. řádu, tedy že v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem. Ohledně stejného skutku, nebylo a ani nadále není možné vydat v trestním řízení dva rozdílné pravomocné rozsudky (které by byly v právní moci současně). Současně platilo a stále platí podle článku 40 odst. 5 ústavního zákona č. 2/1993 Sb. ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb., že nikdo nemůže být trestně stíhán za čin, pro který již byl pravomocně odsouzen nebo zproštěn obžaloby. Tato zásada nevylučuje uplatnění mimořádných opravných prostředků v souladu se zákonem. Stejnou zásadu „ne bis in idem“, která je nepochybně nepřekročitelná, vyjadřují i čl. 14, odst. 7 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech a čl. 4 bod 1 Protokolu č. 7 k Úmluvě o ochraně lidských práv, což následně podrobněji rozvádí v písemně vyhotoveném odvolání.

20. Problémy, které shora uvedené normy přinášely v praxi do roku 2001, vedly zákonodárce k přijetí zákona č. 265/2001 Sb., kterým byl novelizován trestní řád tak, že byl doplněn do ustanovení § 11 odst. 2 (který nyní odpovídá § 11 odst. 3 tr. řádu), podle něhož týká-li se některý z důvodů nepřipustnosti trestního stíhání jen některého z dílčích útoků pokračujícího trestného činu, nebrání to, aby se ohledně zbylé části takového činu konalo trestní stíhání. K ustanovení § 12 pak přibyl odstavec 12, podle něhož skutkem podle tohoto zákona se rozumí též dílčí útok pokračujícího trestného činu, není-li výslovně stanoveno jinak.

21. Tím byla tedy v zájmu rychlosti řízení z procesního hlediska opuštěna jinak nepřekročitelná zásada ne bis in idem. To je ovšem otázka výlučně procesní. Z hlediska hmotněprávního nedošlo v trestním zákonu ani současně, ani následně ke změně ustanovení § 89 odst. 3 tr. zákona, podle kterého bylo pokračující jednání, tedy všechny jednotlivé dílčí útoky, považováno za jeden skutek. Z důvodu, že ani po této úpravě trestního řádu nebylo možné pravomocně rozhodnout o stejném (jednom) skutku dvěma rozdílnými rozsudky o vině a trestu, protože to stále neumožňoval trestní zákon a dosud ani trestní zákoník neumožňuje, bylo přijato s účinností od 1. 1. 2002 i hmotně právní ustanovení § 37a tr. zákona, které umožňuje zrušení předchozího rozsudku o vině i trestu a nové rozhodnutí ve výrocích o vině a trestu, přičemž z jeho dikce je zřejmé, že předpokladem vydání takového nového rozsudku je původní odsuzující rozsudek. Naopak předchozí zprošťující rozsudek nemůže být podle § 37a tr. zákona zrušen, neobsahuje ani výrok o vině ani o trestu. Ustanovení § 37a tr. zákona tedy nemůže být v daném případě použito, protože se týká jen případu odsouzení za další dílčí útoky téhož trestného činu, za jehož ostatní dílčí útoky již byl soudem pachatel odsouzen. V tomto případě byl naopak obžalovaný H. obžaloby v souvislosti s „ostatními útoky“ obžaloby zproštěn, a proto stále platí zásada ne bis in idem a úprava § 11 odst. 2 tr. řádu a § 37a tr. zákona přijatá v roce 2001 tuto překážku nijak neprolomila.

22. Dále obžalovaný poukazuje na usnesení Ústavního soudu ze dne 9. 7., sp. zn. PL ÚS 6/03, z něhož mj. vyplývá, že „nastolený dualismus mezi procesní a hmotněprávní úpravou umožňuje z důvodu procesní ekonomie stíhání na pokračování“. I podle tohoto rozhodnutí Ústavního soudu a především ze všech výše uvedených důvodů je zřejmé, že je stíhání obžalovaného Jaroslava H., tedy včetně dalšího projednávání jeho odvolání, nepřípustné z důvodu ustanovení § 11 odst. 1 písm. h) tr. řádu a § 11 odst. 1 písm. m) tr. řádu a odvolacímu soudu je navrhován postup podle § 257 odst. 1 písm. c) tr. řádu.

23. Závěrem obžalovaný konstatuje, že se celý obsah rozsudku soustřeďuje na poměrně zavádějící argumenty a polemiku s revizním znaleckým posudkem, jehož závěry jasně svědčí pro obžalovaného. Napadený rozsudek ovšem nijak nezmiňuje další důvody, které by soud I. stupně měly vést ke zproštění obžaloby, např. nedostatek úmyslu i motivu obžalovaného shledaný soudem v rozsudku ze dne 5. 9. 2017 (str. 175-179 rozsudku), rozsudek dostatečně

neindividualizuje jednotlivé případy, takže přičítá obžalovanému jednání jiných osob a nezabývá se naplněním znaků stíhaného trestného činu v jednotlivých případech. Především je ovšem trestní stíhání obžalovaného H. nepřipustné.

24.Z těchto důvodů obžalovaný navrhuje, aby odvolací Městský soud v Praze v jiném senátu, než je senát 61 To, rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 17. 6. 2020, sp. zn. 1 T 23/2009, zrušil a řízení zastavil podle § 257 odst. 1 písm. c) tr. řádu z důvodu uvedeném v ustanovení § 223 odst. 1 tr. řádu s ohledem na § 11 odst. 1 písm. h) a m) tr. řádu.

25.Městský soud v Praze jako soud odvolací podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, vůči nimž odvolání státní zástupkyně a obžalovaného Jaroslava H. směřovala, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo a to i z hlediska vytýkaných vad, a dospěl k následujícím závěrům.

26.Pokud jde o námitku podjatosti senátu 61 To Městského soudu v Praze, kterou vznesl obžalovaný ve svém odvolání, tak tato nesměřovala vůči konkrétním soudcům, a proto o ní nebylo možno rozhodnout, neboť nelze rozhodnout o vyloučení senátu. Výroky obviněného směřující obecně proti soudcům nejsou samy o sobě důvodem k tomu, aby bylo rozhodnuto, že určitý konkrétní soudce je vyloučen z vykonávání úkonů trestního řízení z důvodů tzv. podjatosti (R 34/1997).

27.Pokud jde o skutková zjištění soudu I. stupně, jsou správná a úplná, dokazování bylo provedeno v souladu s trestním řádem, právo obžalovaného na obhajobu bylo plně zachováno. Soud I. stupně dokazování provedl v dostatečném rozsahu, tak jak ukládá ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu a provedené důkazy hodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu, tedy nejen jednotlivě, ale i ve vzájemných souvislostech. Pokud hodnocení důkazů soudem I. stupně je v souladu s trestním řádem, jakož tomu bylo v daném případě, nepřísluší odvolacímu soudu do tohoto výlučného práva nalézacího soudu jakýmkoliv způsobem zasahovat. Odvolací soud proto v podrobnostech odkazuje na podrobné odůvodnění napadeného rozsudku, kdy soud I. stupně u každého jednání obžalovaného, které je uvedeno ve výroku napadeného rozsudku pod body 1. až 46., uvedl, kterými důkazy je vina obžalovaného bez jakýchkoliv pochybností prokázána. Soud I. stupně nepochybil, když vycházel z výpovědí jednotlivých poškozených, které hodnotil jako věrohodné, přičemž ani odvolací soud neshledal žádné skutečnosti svědčící v tomto směru o opaku, a v souladu s nimi jsou pak i další důkazy, zejména listinné, včetně znaleckých posudků, tak jak je konkrétně uvedeno v odůvodnění napadeného rozsudku. Soud I. stupně také u každého z poškozených řádně zdůvodnil, v čem spočívala jejich nezkušenost při uzavírání předmětných úvěrových smluv, čehož zneužil obžalovaný, stejně jako jejich tísně a odvolací soud proto v podrobnostech v tomto směru odkazuje na řádné odůvodnění napadeného rozsudku.

28.Soud I. stupně také řádně zdůvodnil, proč vycházel ze znaleckého posudku Ing. Tomáše Prouzy, pokud jde o výpočet zisku žalovaným jednáním obžalovaného pro společnost ACM Money Česká republika, a.s., oproti průměrným tržním podmínkám. Řádně se vypořádal i se znaleckým posudkem Ing. Petra Tůmy (viz. bod 58. odůvodnění napadeného rozsudku) a též i se znaleckým posudkem znaleckého ústavu Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické v Praze (viz. bod 59. odůvodnění napadeného rozsudku). Soud I. stupně také řádně odůvodnil, proč zamítl návrh obhájce obžalovaného na doplnění dokazování výsledkem svědků, tak jak je podrobně uvedeno pod bodem 63. odůvodnění napadeného rozsudku. Odvolací soud také zamítl návrh obhajoby na doplnění dokazování výsledkem svědka Petra V., neboť toto považuje za zcela nadbytečné, když na základě dosud provedených důkazů soudem I. stupně bylo bez jakýchkoliv pochybností prokázáno, že k jednání a podepsání všech právních úkonů jménem společnosti ACM Money Česká republika, a.s. v předmětné době byl na základě generální plné moci

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Lerchová.

zplnomocněn obžalovaný Jaroslav H. a ten také skutečně v případech, jež jsou uvedeny ve výroku napadeného rozsudku pod body 1. až 46. s poškozenými jménem této společnosti předmětné úvěrové smlouvy uzavřel, popřípadě dal souhlas k jejich uzavření, když to byl pouze obžalovaný, který posuzoval jejich bonitu a na základě toho rozhodl, zda se úvěr poskytne či nikoli, jak sám uvedl ve své výpovědi, a to za podmínek naprosto nevýhodných pro jednotlivé poškozené, tak jak je podrobně rozvedeno v odůvodnění napadeného rozsudku, což obžalovanému bylo známo.

29.Soud I. stupně tedy nepochybil, když na základě provedeného dokazování u hlavního líčení dospěl k závěru, že vina obžalovaného byla bez jakýchkoliv pochybností prokázána, což i řádně odůvodnil.

30.K námitkám obžalovaného, jež uvádí ve svém odvolání, odvolací soud dodává, že pokud jde o hodnocení znaleckých posudků soudem I. stupně, tak odvolací soud námitky obžalovaného neshledává důvodnými. Především je nutno konstatovat, že znalecký posudek je důkaz jako kterýkoliv jiný a přísluší pouze nalézacímu soudu, který jím důkaz provedl, také jej řádně zhodnotit, což se v daném případě stalo. Pokud jde o znalecký posudek vypracovaný Ing. Prouzou, ani odvolací soud neshledal žádné skutečnosti svědčící pro podezření z podjatosti tohoto znalce, tak jak namítá obžalovaný ve svém odvolání. Důvodnými nebyly shledány ani námitky obžalovaného, týkající se revizního znaleckého posudku VŠE, pokud jde o jeho hodnocení soudem I. stupně, obžalovaný u tohoto revizního znaleckého posudku zcela pomíjí skutečnosti, svědčící v jeho neprospěch i výpověď ing. Milana J. u hlavního líčení, na což konkrétně odvolací soud upozorňoval již v usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30.1.2018, sp. zn. 61 To 1/2018.

31.Pokud obžalovaný ve svém odvolání dále namítá, že další podstatnou vadou řízení je neprovedení zásadních důkazů, především výslech svědka Petra V., tak jak již výše bylo konstatováno, soud I. stupně řádně odůvodnil, proč výslech svědka V. považoval za nadbytečný a stejného názoru je i odvolací soud, který rovněž zamítl návrh na doplnění dokazování u odvolacího řízení výslechem tohoto svědka ze zcela stejných důvodů jako soud I. stupně, tak jak je rozvedeno pod bodem 63. odůvodnění napadeného rozsudku.

32.Pokud obžalovaný namítá, že i z výpovědi poškozené Věry N. vyplývá (čl. 20 strana 36. napadeného rozsudku), že obžalovaného nikdy neviděla a že pokud jde o úvěrovou smlouvu, tak jednala s panem V. a pouze když tam on nebyl, tak jí přepojili na obžalovaného, ale o čem s ním mluvila tak neví, tak obžalovaný opět poukazuje pouze na část výpovědi této poškozené, přičemž zcela pomíjí, že tato svědkyně také jednoznačně uvedla, že do žádosti o úvěr sice napsala, že jej chce na rekonstrukci nemovitosti, avšak peníze chtěla použít na úhradu potřeb dětí do školy a na běžný život, což také přímo někomu ve firmě sdělila. Dále uvedla, že ač žádala o úvěr 120.000 Kč, fakticky obdržela pouze 74.000 Kč, a když nestíhala hradit splátky v řádném termínu, tak volala do ACM, kde mluvila s panem V. o jejich finančních možnostech a poté byla posunuta splatnost z 10. na 20. v měsíci. Poté však firma od smlouvy odstoupila, přišla jí rozhodčí žaloba, že má do měsíce zaplatit 319.898 Kč, přičemž z listinných důkazů, které jsou podrobně citovány pod bodem 20. odůvodnění napadeného rozsudku, bylo prokázáno, že předmětnou úvěrovou smlouvu v daném případě za společnost ACM Money Česká republika, a.s. podepsal obžalovaný Jaroslav H. a poté, co poškozená po uzavření smlouvy se dostala do prodlení, tak za tuto společnost opět jednal obž. Jaroslav H.. Vina obž. Jaroslava H. i v tomto případě byla bez jakýchkoliv pochybností prokázána důkazy citovanými v odůvodnění napadeného rozsudku pod bodem 20. Jeho námitky tudíž v tomto směru nebyly shledány důvodnými a ani jeho tvrzení, že nikdy neměl ze stíhaných jednání žádný majetkový prospěch mimo své běžné mzdy, což je i v rozporu s jeho obhajobou, kdy uvedl, že za práci mu byl vyplácen fixní plat a pak měl drobné

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Lerchová.

bonusy za splnění cílů, což byl zisk společnosti z úrokového výnosu, které byly zajištěny poskytnutými úvěry. Rovněž připustil, že zjišťoval i bonitu klienta. V této souvislosti odvolací soud poukazuje i na výpověď svědka Ludřka V. (čl. 600-601), který u hl. líčení mj. uvedl, že obžalovaný byl ve společnosti ACM jeho přímým nadřízeným a v případě řešení problémů měli pokyny koho kam odkázat. Když chtěl klient mluvit přímo s obžalovaným, tak nejprve byl odkázán na nějakého manažera, neboť normální člověk se nemůže dovolat ani generálního ředitele KB. Dále tento svědek uvedl, že jeho měsíční odměna byla jednak částečně fixní a částečně pohyblivá, přičemž výše pohyblivé odměny odvisela od času, tedy rychlosti vymáhání, čím rychleji dlužnou částku vymohli, tím to bylo v jeho prospěch a dále tam byl díl z vymožené částky. Údaje o vymáhání byly uloženy v systému a daly se z něj exportovat, aby nadřízený věděl, jak probíhá vymáhání. Mohli s klienty dohadovat dohody o narovnání, ale neměli právo k podpisu takové dohody.

33. Pokud obžalovaný dále namítá a konkrétně vyjmenovává svědky, kteří při uzavírání předmětných smluv nebyli v tísní, tak zcela pomíjí, že k naplnění skutkové podstaty lichvy postačí, když pachatel zneužije něčí nezkušenosti, což soud I. stupně řádně u jednotlivých poškozených také odůvodnil.

34. Rovněž nebyla shledána důvodnou námitka obžalovaného, že klienti společnosti ACM vždy ve smluvních dokumentech deklarovali, že účelem úvěru je rekonstrukce nemovitosti, ačkoliv jej fakticky použili k jiným účelům, tak jak podrobně rozvádí obžalovaný v písemně podaném odvolání, řádně se s ní vypořádal již soud I. stupně v odůvodnění napadeného rozsudku, kdy z výpovědi jednotlivých poškozených, které soud I. stupně hodnotí jako věrohodné, bylo prokázáno, že i když při uzavírání předmětných úvěrových smluv uvedli pravý důvod, na co poskytnuté finanční částky potřebují, museli do předmětných úvěrových smluv napsat, že účelem úvěru je rekonstrukce nemovitosti, kterou vždy museli ručit, jinak by jim úvěr poskytnut nebyl, což připustil i sám obžalovaný. Soud I. stupně v odůvodnění napadeného rozsudku též poukázal na konkrétní skutečnosti, vyplývající z provedených důkazů, které svědčily o tom, že obžalovanému bylo známo, kteří z poškozených se nacházejí v tísní.

35. Pokud obžalovaný namítá, že poškození M., P., Š., Ž. nezaplatili ani jednu splátku a tak všechny tyto osoby způsobily naopak škodu ACM, žádné peníze nevrátily a plnění po nich pak ani nebylo vymáháno, tak i s touto námitkou obžalovaného se řádně vypořádal soud I. stupně v odůvodnění napadeného rozsudku.

36. Poškozená Dobromila M. jednoznačně uvedla, že poté, co zjistila, že jí místo požadované částky 250.000 Kč byla vyplacena pouze částka 152.370 Kč, tak od smlouvy o úvěru odstoupila, ale obžalovaný jednající za společnost ACM Money Česká republika, a.s. to odmítl akceptovat a od předmětné smlouvy odstoupil on a dne 31. 8. 2006 podal rozhodčí žalobu, v níž uplatnil vůči poškozené zaplacení částky ve výši 349.270 Kč, což byla částka, která byla více než 2× vyšší než prostředky, které poškozená reálně získala.

Pokud jde o poškozeného Václava P., soud I. stupně se s námitkou obžalovaného uvedenou v jeho odvolání ohledně tohoto poškozeného také řádně vypořádal pod bodem 39. odůvodnění napadeného rozsudku, s nímž se odvolací soud zcela ztotožňuje.

37. Pokud jde o poškozenou Jindru Š., tak s námitkou obžalovaného ohledně této poškozené se soud I. stupně řádně vypořádal v odůvodnění napadeného rozsudku pod bodem 34., kde správně poukázal na skutečnost, že tato poškozená se společností ACM uzavřela úvěrovou smlouvu na částku 350.000 Kč, obdržela však pouze částku 70.000 Kč a když následně chtěla odstoupit od smlouvy o úvěru a podala žádost o jeho předčasné splacení, tak společnost ACM Money Česká republika, a.s. požadovala uhradit částku 139.050 Kč, což je téměř dvojnásobek hodnoty fakticky

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Lerchová.

poskytnutého plnění. Úvěr tato poškozená požadovala na vyplacení bývalého manžela po rozvodu.

- 38.Soud I. stupně se rovněž řádně vypořádal i s námitkou obžalovaného, uvedenou v jeho odvolání, pokud jde o poškozeného Tomáše Ž., který požadoval vyplacení částky 250.000 Kč, obdržel fakticky pouze částku 174.275 Kč. Obžalovaný za společnost ACM Money Česká republika, a.s. podal rozhodčí žalobu, v níž vůči poškozenému a Vladimíře Ž., nar. xxx, jako ručitelce, uplatnil zaplacení částky ve výši 319.774 Kč, tak jak je podrobně rozvedeno v odůvodnění napadeného rozsudku pod bodem 54.
- 39.S námitkou obžalovaného, týkající se manželů K. se soud I. stupně řádně vypořádal v odůvodnění napadeného rozsudku pod bodem 25., a pokud jde o poškozenou Zuzanu V., tak s námitkou obžalovaného, týkající se této poškozené, se soud I. stupně řádně vypořádal v odůvodnění napadeného rozsudku pod bodem 53., na což odvolací soud v podrobnostech plně odkazuje, neboť se s odůvodněním napadeného rozsudku v tomto směru plně ztotožňuje.
- 40.Shora uvedené námitky obžalovaného, týkající se těchto poškozených, nebyly tedy odvolacím soudem shledány důvodnými.
- 41.Soud I. stupně se řádně vypořádal i s námitkou obžalovaného, že s některými z poškozených vůbec nepřišel do osobního styku, konkrétně se jedná o poškozené Š., P., manželé H., manželé Z., manželé T., manželé K., s panem M., s panem Ž., paní H. J., s manželi A., paní Š., panem N., panem H., panem V., manželi K., panem L., manželi T., manželi V., panem Č. a panem V.. V těchto případech je však obžalovaný jednoznačně usvědčován listinnými důkazy, jež jsou citovány v odůvodnění napadeného rozsudku a to pod bodem 11. pokud jde o paní Š., pod bodem 18. poškozenou Renátu P., pod bodem 21. manželé H., pod bodem 23. manželé Z., pod bodem 24. manželé T., pod bodem 25. manželé K., pod bodem 26. poškozeného Stanislava M., pod bodem 27. poškozeného Pavla Ž., pod bodem 30. poškozenou Marii Luisu H. J., pod bodem 31. manželé A. pod bodem 34. , poškozenou Jindru Š., pod bodem 35. poškozeného Jana N., pod bodem 36. poškozeného Petra H., pod bodem 55. poškozeného Rudolfa V.a, pod bodem 40. manželé K., pod bodem 41. poškozeného Ctibora L., pod bodem 44. manželé T., pod bodem 47. manželé V., pod bodem 48. poškozeného Petra Č. a pod bodem 49. poškozeného Pavla V., na což odvolací soud v podrobnostech plně odkazuje, neboť se s odůvodněním napadeného rozsudku v tomto směru též plně ztotožňuje. Dodává, že obžalovaný je rovněž usvědčován v tomto směru i výpověďmi svědků Ludka V. a Zdeňka Z., jak již výše uvedeno. Navíc sám obžalovaný uvedl ve své výpovědi, že to byl on, kdo posuzoval bonitu poškozených a rozhodoval o tom, zda jim úvěr bude poskytnut či nikoli.
- 42.Nebyla shledána důvodnou ani námitka obžalovaného, že soud I. stupně obžalovaného paušálně odsoudil za všechny obžalobou popsané dílčí útoky, nijak je neindividualizoval, neboť toto tvrzení obžalovaného je zcela jednoznačně v rozporu s odůvodněním napadeného rozsudku, pokud jde o jednotlivé poškozené, tak jak již výše bylo konstatováno a pokud obžalovaný dále uvádí, že v řadě případů vůbec k uzavření úvěrové smlouvy ani nedošlo (např. údajně poškozené D., P., H. – J.), tak zcela opomíjí, že ač k uzavření úvěrové smlouvy těmito poškozenými nedošlo, přesto společnost ACM Money Česká republika, a.s., jednajícím obžalovaným, po nich požadovala plnění, spočívající v uhrazení poplatku za posouzení této smlouvy, např. u poškozené Ivety D. ve výši 9.990 Kč + 1,9% z požadované částky úvěru, tedy celkem 16.550 Kč, ač pro to nebyl žádný relevantní právní důvod, neboť k posouzení úvěrové smlouvy nemohlo ani dojít, když nebyla

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Lerchová.

vůbec uzavřena a sám obžalovaný ve své výpovědi uvedl, že do podepsání smlouvy měli klienti vše zdarma, vybírali pouze manipulační poplatek 1.500,-Kč.

43. Námitky obžalovaného, týkající se jednotlivých poškozených, jež uvádí v písemně podaném odvolání, nebyly tudíž odvolacím soudem shledány důvodnými, tak jak již výše bylo konstatováno, řádně se s nimi vypořádal soud I. stupně v odůvodnění napadeného rozsudku, na který proto odvolací soud v podrobnostech plně odkazuje, neboť se s ním v tomto směru zcela ztotožňuje.

44. Pod bodem IV. odůvodnění odvolání obžalovaný podrobně rozvádí nepřipustnost trestního stíhání podle § 11 písm. h) tr. řádu a § 11 písm. m) tr. řádu a nelze proto v jeho věci nyní vydat jakýkoliv rozsudek. Trestní stíhání ve věci vedené Obvodním soudem pro Prahu 8 pod sp. zn. 1 T 23/2009 mělo být z tohoto důvodu již po dni 4. 5. 2012 (tedy po právní moci zprošťujícího rozsudku OS pro Prahu 8 ze dne 12. 10. 2011, sp. zn. 5 T 35/2010, ohledně téhož skutku) zastaveno. Odvolací soud se touto námitkou obžalovaného zabýval a vypořádal již v předchozích svých rozhodnutích a nemění nic na svém názoru, že v předmětné trestní věci nebyla porušena zásada „ne bis in idem“. Obžalovaný ve svém odvolání sice správně cituje ustanovení § 89 odst. 3 tr. zákona, ale při jeho aplikaci v předmětné trestní věci zcela pomíjí, že se jednalo o jiné poškozené než poškozené v předmětné trestní věci. V ustanovení § 11 odst. 3 tr. řádu, na který rovněž obžalovaný poukazuje ve svém odvolání, se uvádí, že „týká-li se některý z důvodů nepřipustnosti trestního stíhání jen některého z dílčích útoků pokračujícího trestného činu, nebrání to, aby se ohledně zbylé části takového činu konalo trestní stíhání“. V ustanovení § 12 odst. 12 tr. řádu je uvedeno, že „skutkem podle tohoto zákona se rozumí též dílčí útok pokračujícího trestného činu, není-li výslovně stanoveno jinak“. S ohledem na výše uvedené odvolací soud proto v tomto směru námitku obžalovaného považuje za zcela nedůvodnou.

45. Důvodnou také nebyla shledána námitka obžalovaného, že soud I. stupně pominul, že společnost ACM vycházela vstříc i klientům v nesnázích, nikdy nedošlo k okamžitému ukončení smluvního vztahu a bezprostředně k dražbě, což je v rozporu nejen s výpověďmi jednotlivých poškozených, ale i skutkovými zjištěními ve výroku napadeného rozsudku (viz. bod 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 27., 28., 29., 30., 32., 33., 35., 37., 38., 39., 42., 43., 44. a 45.). V této souvislosti rovněž nelze přehlédnout, že obžalovaný podal rozhodčí žalobu, ve které uplatnil vůči poškozeným zaplacení částky, která byla více než 2× vyšší než prostředky, které poškození reálně získali, + příslušenství a u poškozených Dany Š., Zdeňka M., manželé Z., Jindřicha Š., manželé G., manželé Z., manželé T., Petra H., manželé G., Moniky Š., manželé M., Darii D., Petra Č., Karla L., prodej nemovitostí formou nedobrovolné dražby byl realizován. Pouze tedy v jediném případě, a to konkrétně poškození manželé K. mohli prodat svojí nemovitost sami, přičemž ale nelze přehlédnout, že požadovali úvěr ve výši 200.000 Kč, fakticky jim reálně byl poskytnut pouze ve výši 122.689 Kč, přičemž poté, co požádali společnost ACM Money Česká republika, a.s. o předčasnou úhradu úvěru, tak společností byla vyčíslena vůči nim pohledávka ve výši 615.506 Kč, kterou poškození této společnosti uhradili v plné výši prodejem své nemovitosti.

46. Rovněž v rozporu s provedenými důkazy, zejména výpověďmi jednotlivých poškozených je tvrzení obžalovaného, že společnost ACM vycházela vstříc i klientům v nesnázích, neboť např. pokud jde o poškozené manželé M. (ztráta zaměstnání), Ctibor L. (požádal o odložení jedné měsíční splátky a o snížení splátek), Jindřich Š. (zdravotní potíže), manželé Z. (onemocnění), Pavel Ž. (ztráta zaměstnání), manželé Z. (onemocnění), poškozená Monika Š. (onemocnění), manželé

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Lerchová.

T. (ztráta zaměstnání), tak obžalovaný okamžitě odstoupil od smlouvy a podal rozhodčí žalobu, v níž uplatnil vůči poškozeným zaplacení částky, která byla více než 2× vyšší než prostředky, které poškození reálně získali, + příslušenství. Žádná vstřícnost ze strany společnosti ACM v předmětné trestní věci vůči poškozeným prokázána nebyla, naopak, jak vyplývá z výpovědí jednotlivých poškozených, které soud I. stupně hodnotil jako věrohodné, a ani odvolací soud neshledal žádné skutečnosti, které by svědčily o opaku.

47. Pokud obžalovaný dále ve svém odvolání namítá, že např. poškozeným S., N. a Š. bylo umožněno vyřešit svou finanční situaci odkladem splátek, tak zcela ale pomíjí, že poté, co poškozený Jindřich Š. se ocitl z důvodu onemocnění v prodlení se splátkami, tak obžalovaný od smlouvy odstoupil, podal rozhodčí žalobu, v níž vůči tomuto poškozenému uplatňoval zaplacení částky, která byla více než 2× vyšší než prostředky, které poškozený reálně získal, + příslušenství a následně část nárokované náhrady získal prodejem bytu tohoto poškozeného formou nedobrovolné dražby.

48. Pokud jde o poškozenou Věru N., tak tato poškozená se ocitla v prodlení se 2 splátkami, obžalovaný opět od smlouvy odstoupil, podal rozhodčí žalobu, ve které uplatnil vůči poškozené zaplacení částky, která byla více než 2× vyšší než prostředky, které poškozená reálně získala, + příslušenství a také u poškozené Mariny S. poté, co požádala o snížení splátek s tím, že zbývající část splátek uhradí dodatečně najednou, tak obžalovaný od smlouvy odstoupil, podal rozhodčí žalobu, v níž uplatnil vůči poškozené zaplacení částky, která byla více než 2× vyšší, než prostředky, které poškozená reálně získala, + příslušenství.

49. Pokud dále obžalovaný uvádí, že umožnil prodat svou nemovitost mimo dražbu poškozenému H., tak toto je v rozporu se skutkovými zjištěními ve výroku napadeného rozsudku – viz. bod 27., jakož i výpovědí tohoto poškozeného, a pokud zmiňuje manžele H., tak i u nich zcela pominul skutečnosti svědčící v jeho neprospěch, které ve své výpovědi tito poškození uvedli a jsou patrné i z popisu skutku pod bodem 12.

50. Pokud dále namítá, že poškození Š., K., Z., Č., ohledně účelu úvěru lhali, tak z důkazů (výpovědi svědků, poškozených a listinné důkazy – tak jak shora uvedeno) provedených u hlavního líčení bylo prokázáno, že bylo povinností všech poškozených uvést do úvěrových smluv, že tento je požadován na rekonstrukci nemovitosti, neboť jinak by jim poskytnut nebyl, přičemž obžalovanému bylo známo, že někteří z poškozených úvěr žádají z jiných důvodů, jak vyplývá i z jejich svědeckých výpovědí, které soud I. stupně hodnotil jako věrohodné. Také svědek Zdeněk Z., externí spolupracovník společnosti ACM, ve své výpovědi jednoznačně uvedl, že klienti, se kterými hovořil a kteří žádali o úvěr, jej žádali na rekonstrukci nemovitosti nebo dokonce i na proplacení nějakých už běžících exekucí. Rovněž uvedl, že z klientů, které za 1,5 roku (od března nebo dubna 2007 do srpna nebo září 2008) navštívil, bylo asi 200, kdy z 80% to byli lidé nevzdělaní, často lidé v nějaké sociální nouzi, jež měli exekuce, a sami říkali, že spěchají na peníze, že to potřebují rychle vyřešit a asi 20% byli zajištění lidé, kteří z nějakého důvodu nedostali půjčku od banky.

51. Pokud obžalovaný namítá, že někteří z poškozených nezaplatili ani jedinou splátku, tak pokud jde o poškozenou Dobromilu M., tak zcela přehlíží, že tato poté, co neobdržela celou požadovanou finanční částku, chtěla od úvěrové smlouvy odstoupit, toto však okamžitě učinil obžalovaný a podal rozhodčí žalobu, v níž vůči poškozené a její matce, jakožto ručitelce, požadoval zaplacení

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Lerchová.

finanční částky, která byla více než 2× vyšší než prostředky, které poškozená reálně získala, + příslušenství.

52. Pokud jde o manžele G., tak obžalovaný opět pomíjí, že tito poškození z předloženého splátkového kalendáře dovodili, že první 4 splátky hradit nemusí, načež obžalovaný ihned od smlouvy odstoupil, podal opět rozhodčí žalobu, ve které i vůči těmto poškozeným uplatnil zaplacení částky, která byla více než 2× vyšší než prostředky, které poškození reálně získali, opět + příslušenství. Následně část nárokované úhrady získal prodejem rodinného domu rodičů poškozené a to formou nedobrovolné dražby.
53. Pokud obžalovaný dále zmiňuje poškozeného Václava P., tak tento poškozený skutečně neuhradil ani jedinou splátku, nicméně obžalovanému bylo známo, že úvěr nebude použit na rekonstrukci nemovitosti, ale na vyplacení dědictví a dále na úhradu exekucí, které tento poškozený měl, rovněž obžalovaný zcela pomíjí, že tento poškozený požadoval úvěr ve výši 600.000 Kč, vyplacena mu byla pouze částka 433.280 Kč, přičemž 400.000 Kč byla zaslána společností ACM přímo spolujednatelům rodinného domu, tedy na vyplacení dědictví. Obžalovaný následně od úvěrové smlouvy odstoupil, podal rozhodčí žalobu, ve které požadoval zaplacení částky 931.846 Kč + příslušenství.
54. Pokud pak jde o poškozeného Petra H., tak ten uvedl, že požadoval úvěr ve výši 300.000 Kč a to z toho důvodu, aby mohl vyplatit všechny své předchozí úvěry, byla mu vyplacena pouze částka 229.590 Kč, přitom společnost ACM vyplatila společnosti IPB Invest, u které měl poškozený předchozí úvěr na provozování hospody, částku 203.000 Kč, a jemu pak přišly již jen drobné. Neuhradil ani jednu splátku, protože mu nevyšly peníze, chtěl však prodat svojí nemovitost, neboť si našel kupce na částku 1.600.000 Kč, avšak ACM mu toto neumožnila, nakonec vydražila jeho nemovitost za částku 600.000 Kč a jemu pak přišel dopis, že ACM dluží ještě 900.000 Kč.
55. Pokud obžalovaný dále ve svém odvolání namítá, že údajná poškozená P. např. veškerou korespondenci či jinou komunikaci bojkotovala, tak zcela opomíjí skutečnost, že tato poškozená úvěrovou smlouvu neuzavřela, podepsala pouze smlouvu o smlouvě budoucí o úvěru, přičemž vzápětí od žádosti o uzavření úvěrové smlouvy odstoupila, přesto obžalovaný podal rozhodčí žalobu, v níž uplatnil vůči poškozené zaplacení částky 16.550 Kč + úroky z prodlení ve výši 0,25% denně. Vzhledem k tomu, že tato poškozená neuzavřela smlouvu o úvěru, neměla žádný důvod nadále se společností ACM písemně komunikovat, neboť pokud vzápětí od žádosti o uzavření úvěrové smlouvy poškozená odstoupila, nebyl žádný důvod k tomu, aby tato byla přezkoumávána a za tento přezkum uhradila požadovanou částku. Navíc, jak již výše uvedeno, obžalovaný sám ve své výpovědi uvedl, že do uzavření úvěrové smlouvy měli klienti vše zdarma, vyjma částky 1.500,-Kč, kterou požadovali z toho důvodu, že se v minulosti stalo, že se klient nedostavil na schůzku ohledně posouzení jeho nemovitosti.
56. Pokud dále obžalovaný namítá ve svém odvolání, že v některých případech uzavírali s poškozenými smlouvy jiné osoby a obžalovaný neměl a nemá s těmito případy vůbec nic společného, tak v daném případě, tj. v předmětné trestní věci s poškozenými, kteří jsou uvedeni ve výrokové části napadeného rozsudku, předmětné úvěrové smlouvy schvaloval, popř. uzavíral obžalovaný, což bylo bez jakýchkoliv pochybností prokázáno důkazy provedenými u hlavního líčení, konkrétně listinnými důkazy, výpověďmi poškozených, ale i samotným obžalovaným, který ve své výpovědi (viz. str.18 - 19 napadeného rozsudku) jasně uvedl, že jestli úvěr bude nebo nebude klientovi poskytnut schvaloval většinou on. Jednoznačně také uvedl, že všechny úvěry

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Lerchová.

byly zajištěny nemovitou věcí, kdy on dané zajištění zhodnotil a poté předmětný úvěr podepsalo obchodní oddělení a s klientem domluvilo podmínky. Za práci mu byl vyplácen fixní plat a pak měl drobné bonusy za splnění cílů, což byl zisk společnosti z úrokového výnosu, které byly zajištěny poskytnutými úvěry, což svědčí i o motivu jeho trestné činnosti, jímž jednoznačně byla ziskuchtivost. Toto potvrdil ve své výpovědi i svědek Luděk V., tak jak již shora uvedeno.

57. Pokud jde o poškozenou Renátu P., tak jak již bylo výše konstatováno, tato smlouvu o úvěru neuzavřela, jednalo se pouze o žádost, kterou s ní skutečně neseřadil obž. Jaroslav H., ale byl to on, který podal rozhodčí žalobu, v níž uplatnil vůči poškozené zaplacení částky 16.550 Kč + úrok z prodlení, přestože si byl vědom, že tato poškozená vzápětí od žádosti o uzavření úvěrové smlouvy odstoupila a nebyl tedy žádný relevantní důvod k tomu, aby předmětnou částku tato poškozená uhradila, neboť nebylo nutno tuto smlouvu jakkoli posuzovat. To samé platí i u poškozené Ivety D. a poškozené Marii Luisy H. J..

58. Pokud jde o poškozené manžele Z., tak obžalovaný namítá, že smlouvu o úvěru s poškozeným Z. uzavíral a podepisoval Roman W., jako provozní ředitel, tak tento jako provozní ředitel tak činil pouze se souhlasem obžalovaného, který ve své výpovědi jednoznačně uvedl, že to byl on, kdo na základě posouzení bonity klienta rozhodl o tom, zda úvěrová smlouva s ním bude uzavřena či nikoli. Rovněž bylo bez jakýchkoliv pochybností prokázáno, že následně to byl obžalovaný, kdo odstoupil od smlouvy a podal rozhodčí žalobu, v níž uplatnil vůči poškozeným a matce poškozeného, Ruth Z., nar. xxx, jako ručitelce, zaplacení částky ve výši 203.381 Kč, což byla částka, která byla více než 2× vyšší než prostředky, které manželé Z. reálně získali, + příslušenství, když poškozený Tomáš Z. z důvodu onemocnění se dostal do prodlení se splácením splátek, poškozená Adéla Z. byla na mateřské dovolené, v té době měli jedno dítě, přesto následně část nárokované úhrady získal obžalovaný prodejem domu matky poškozeného formou nedobrovolné dražby.

59. S ohledem na výše uvedené nebyla shledána proto ani důvodnou námitka obžalovaného, že soud I. stupně obžalovaného paušálně odsoudil za všechny obžalobou popsané dílčí útoky, které nijak neindividualizoval.

60. Vina obžalovaného tedy byla bez jakýchkoliv pochybností prokázána a soud I. stupně jednání obžalovaného, uvedené ve výroku napadeného rozsudku, kvalifikoval jako pokračující trestný čin lichvy podle § 253 odst. 1 (alinea), odst. 2 tr. zákona, přičemž trestnost činu správně posoudil podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, neboť pozdější úprava zákona č. 40/2009 Sb., tr. zákoník, není pro obžalovaného příznivější. Pokud ve výroku napadeného rozsudku u právní kvalifikace podle § 253 odst. 1 je uvedeno alinea, ale chybí jaká, dále pak odst. 2 tr. zákona a v odůvodnění napadeného rozsudku je pak uvedeno alinea 2, tak dle názoru odvolacího soudu se nejedná o takové pochybení, jež by bylo důvodem pro zrušení napadeného rozsudku, neboť z popisu jednání obžalovaného ve výroku napadeného rozsudku, s nímž je v souladu i právní věta a též i odůvodnění pod bodem 60., jednoznačně vyplývá, že obžalovaný naplnil všechny znaky skutkové podstaty trestného činu lichvy podle § 258 odst. 1 (alinea 1 i 2), odst. 2 tr. zákona.

61. Odvolací soud se plně ztotožňuje s názorem soudu I. stupně, že bylo bez jakýchkoliv pochybností prokázáno, že obžalovaný jako místopředseda představenstva společnosti ACM Money Česká republika, a.s., který byl statutárními zástupci této společnosti zplnomocněn generální plnou mocí k jednání a podepisování všech právních úkonů jménem společnosti, v době od 12. 3. 2003 do 17. 7. 2008 uzavíral jménem této společnosti v sídle společnosti v Praze

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Lerchová.

8, Čimická 780/61, s ve výroku napadeného rozsudku uvedenými poškozenými zákazníky společnosti ACM Money Česká republika, a.s. smlouvy o úvěrech, kde společnost vystupovala jako věřitel a poškození jako dlužníci, přičemž tyto úvěry byly ve všech případech zajištěny zástavními právy k nemovitostem ve vlastnictví dlužníků či jejich rodinných příslušníků, kdy hodnota těchto nemovitostí vždy několikanásobně převyšovala hodnotu poskytnuté částky úvěrů, záměrně při uzavírání těchto smluv využíval tísně poškozených, kteří nutně potřebovali finanční prostředky k řešení své tíživé sociální situace a také využil jejich nezkušenosti, spočívající v tom, že nebyli schopni z důvodu záměrně nepřehledně formulovaných smluvních podmínek kvalifikovaně posoudit veškeré právní a finanční dopady pro ně vyplývající z těchto smluv před podpisem předmětných úvěrových smluv, především že výše smluvních závazků a požadovaných pokut mnohonásobně přesáhne fakticky poskytnuté plnění, které však neobdrželi v plné výši, tak jak požadovali a že na základě rozhodčí doložky nebudou moci po podpisu smluv, dle ujednaných smluvních podmínek, uplatit své nároky z uzavřených smluv u občansko právního soudu, nýbrž pouze v rozhodčím řízení u rozhodce, kterého předem vybrala společnost, což pro ně bylo jednostranně velmi nevýhodné, a dále že v případě jakéhokoliv porušení smluvních podmínek (např. v důsledku zdravotních problémů či ztráty zaměstnání, což obžalovanému bylo známo) společnost neprodleně uzavřené smlouvy jednostranně vypoví, což se v uvedených případech stalo a obžalovaný jménem společnosti uplatnil v rozhodčím řízení pohledávky z uzavřených smluv, které byly v naprostém nepoměru s fakticky poskytnutým plněním ze strany společnosti poškozeným, a následně v některých případech bez odkladu vymáhal pohledávky prostřednictvím nedobrovolných dražeb, kdy za poskytnuté plnění došlo k dražbě a odejmutí nemovitostí z majetku poškozených, jejichž hodnota mnohonásobně převyšovala poskytnuté plnění, ačkoliv si byl vědom, že tak poškozené uvede do stavu bezvýhodné sociální tísně, neboť tyto nemovitosti sloužily k uspokojení základní životní potřeby bydlení jich samotných i jejich rodin (včetně malých dětí), a tímto jednáním ve prospěch uvedené společnosti způsobil poškozeným škodu v celkové výši nejméně 29.284.456,- Kč. Motivem jednání obžalovaného byla ziskuchtivost, tak jak již shora uvedeno a obžalovaný jednal v úmyslu přímém.

62. Soud I. stupně také odůvodnil, proč shora popsané jednání obžalovaného pod body 1. až 46. výroku napadeného rozsudku neposoudil jako trestný čin podvodu, ač ve většině případů jednotliví poškození nevěděli při uzavírání předmětných úvěrových smluv, že jim bude fakticky poskytnuta podstatně nižší částka než požadovali, přičemž odvolací soud v předchozích svých rozhodnutích poukázal i na další skutečnosti, svědčící pro podvodné jednání obžalovaného, avšak vzhledem k tomu, že do výroku o vině bylo podáno pouze odvolání obžalovaným, nikoliv státním zástupcem v jeho neprospěch, s ohledem na ustanovení § 259 odst. 4 tr. řádu nelze pouze z podnětu podaného odvolání obžalovaným, pokud jde o výrok o vině, rozhodnout v jeho neprospěch.
63. Pokud jde o výrok o trestu, tak je nutno souhlasit s námitkami státní zástupkyně, uvedenými v jejím odvolání, že se jedná o trest nepřiměřeně mírný, navíc v rozporu i se samotným odůvodněním soudem I. stupně, který v napadeném rozsudku uvádí, že přihlédl mj. k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k chování pachatele po činu, k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem, přičemž následně uvádí, že přitěžující okolnosti soud neshledal, ač pod bodem 60. odůvodnění napadeného rozsudku uvádí, že obžalovaný si byl vědom, že žalovaným jednáním poškozené uvede do stavu bezvýhodné sociální tísně, neboť tyto nemovitosti sloužily k uspokojení základní životní potřeby bydlení jich samých i jejich rodin, a tímto jednáním ve prospěch společnosti ACM Money Česká republika, a.s. způsobil poškozeným škodu v celkové výši nejméně 29.284.456,- Kč, přičemž následně obžalovanému uložil trest odnětí svobody na

samé spodní hranici zákonné trestní sazby ustanovení § 253 odst. 2 tr. zákona, která činí 6 měsíců až 5 let, který podmíněně odložil na zkušební dobu rovněž stanovenou na samé spodní hranici ustanovení § 59 odst. 1 tr. zákona, která činí 1 rok až 5 let. Z odůvodnění napadeného rozsudku je patrné, že soud I. stupně při ukládání druhu a výši trestu zohlednil pouze polehčující okolnosti na straně obžalovaného, kterými jsou pouze, že obžalovaný doposud nebyl soudně trestán a že se trestné činnosti dopustil v době od roku 2003 do roku 2008, přičemž naprosto pominul přitěžující okolnosti, kterými jsou jednak doba páčání předmětné trestné činnosti, tj. cca 5 let, dále že spáchal trestný čin s rozmyslem i po předchozím uvážení, trestný čin spáchal ze ziskuchtivosti, ke spáchání trestného činu zneužil svého zaměstnání, postavení a funkce, trestný čin spáchal ke škodě nemocným, zdravotně postiženým osobám (invalidní důchod), přičemž v důsledku jeho jednání byly postiženy i nezletilé děti, trestným činem způsobil škodu přes 29.000.000,-Kč a trestný čin spáchal také ve větším rozsahu, na více osobách – 46 poškozených a pokračoval v něm po delší dobu – cca 5 let, přičemž zejména obžalovanému značně přitěžuje způsob spáchání předmětné trestné činnosti, který lze označit za zavrženíhodný, když z důvodů své ziskuchtivosti desítkám poškozených způsobil závažnou hmotnou i psychickou újmu, ale i jejich rodinným příslušníkům a způsobil některým z nich i neodčinitelný následek, kdy o nemovitosti, které sloužili k uspokojení základní životní potřeby bydlení poškozených a jejich rodin, včetně dětí (např. manželé G. měli 5 dětí, pobírali invalidní důchod) o ně připravil.

64. Rovněž nelze přehlédnout skutečnost, že obžalovaný žalovaným jednáním ve prospěch společnosti ACM Money Česká republika, a.s., ale i svůj vlastní, způsobil poškozeným škodu v celkové výši nejméně 29.284.456 Kč a do současné doby ani z části poškozeným škodu neuhradil, nad svým jednáním neprojevil žádnou lítost, a proto odvolací soud za přiměřený a odpovídající považuje trest, tak jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.
65. Vzhledem k tomu, že obžalovaný se předmětné trestné činnosti dopustil v době od roku 2003 do roku 2008, tedy před cca 12 lety, nelze s ohledem na platnou judikaturu mu uložit nepodmíněný trest odnětí svobody, který by dle odvolacího soudu v daném případě vzhledem k výše uvedeným přitěžujícím okolnostem byl u obžalovaného zcela na místě. Uložil mu tedy podmíněný trest odnětí svobody v trvání 3 roků za současného vyslovení dohledu, podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání 5 let. Na výkon dohledu se užije ustanovení § 26a a 26b tr. zákona. Podle § 60a odst. 3 tr. zákona byla obžalovanému uložena přiměřená povinnost, aby podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil, to znamená, aby pravidelně měsíčně jednotlivým poškozeným splácel škodu, kterou jim předmětnou trestnou činností způsobil, a to minimálně ve výši jak je uvedena ve výroku napadeného rozsudku. Z tohoto důvodu obžalovanému nebyl uložen peněžitý trest, jak navrhovala státní zástupkyně, neboť uhrazení škody jednotlivým poškozeným po 12 letech trvajícího tr. řízení považuje odvolací soud za přednější. Pokud obžalovaný tuto povinnost nedodrží, je to důvod k nařízení výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl z důvodů shora uvedených podmíněně odložen.
66. S ohledem na charakter trestné činnosti a způsob jejího spáchání obžalovaným, odvolací soud obžalovanému v souladu s ustanovením § 49 odst. 1 tr. zákona uložil i trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu činnosti v oblasti, jejímž předmětem je poskytování finančních služeb, vykonávaných na základě oprávnění podle zákona č. 455/1991 Sb. nebo zvláštních zákonů, upravujících podmínky podnikání na finančních trzích na dobu 8 let.
67. Pokud by odvolací soud v daném případě nezohledňoval při ukládání trestu dobu trvání trestního řízení, která uplynula od spáchání trestné činnosti obžalovaným, tak za přiměřený a odpovídající

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Lerchová.

považuje trest odnětí svobody v trvání 5 let, pro jehož výkon by byl obžalovaný zařazen do věznic s ostrahou, neboť u obžalovaného by byla shledána pouze jediná polehčující okolnost, a to, že před spácháním trestné činnosti nebyl dosud soudně trestán, nicméně tato je v podstatě ne příliš významná s ohledem na celkovou dobu páchaní předmětné trestné činnosti, tj. po dobu cca 5 let a to způsobem zvláště zavrženíhodným s neodčinitelnými následky u konkrétních poškozených v podobě realizovaných nedobrovolných dražeb jejich nemovitostí, ve kterých bydleli, včetně psychických útrap (např. poškozená Danuše Z. se nervově zhroutila a poté, co obžalovaný, jednající za společnost ACM Money Česká republika, a.s. požadoval doplatit další finanční částku, dostala infarkt a zemřela), jak je patrné i z jejich dopisů, založených ve spise, přičemž nelze přehlédnout ani u jednotlivých poškozených jejich zdravotní stav a to, že předmětná trestná činnost obžalovaného se dotkla také nezletilých dětí jednotlivých poškozených, jak již výše uvedeno, jakož i další shora uvedené přitěžující okolnosti.

68. Pokud jde o výrok o náhradě škody, tak soud I. stupně pochybil, když poškozeným, kteří se s nárokem na náhradu škodu řádně a včas připojili, nepřiznal ani z části škodu, kterou obžalovaný jim předmětnou trestnou činností způsobil a která byla bez jakýchkoliv pochybností důkazy provedenými u hlavního líčení, zejména výpověďmi jednotlivých poškozených a listinnými důkazy, prokázána.

69. Odůvodnění výroku o náhradě škody soudem I. stupně je naprosto nedostačující, není uvedeno, jaké další rozsáhlé dokazování za účelem zjištění jaká skutečná výše škody poškozeným vznikla a dosud trvá, by bylo potřeba provádět, neboť výši skutečné škody poškození řádně uvedli a specifikovali ve svých návrzích na přiznání škody v trestním řízení, s kterými se řádně a včas připojili, navíc soudu I. stupně nic nebránilo v tom, aby při hlavním líčení se poškozených na aktuální stav pokud jde o náhradu škody dotázal. Pokud někteří poškození, které konkrétně soud I. stupně ale neuvádí, podali žaloby na náhradu škody v občanskoprávním řízení, tak nelze paušálně rozhodnout, že se všichni poškození odkazují s nárokem na náhradu škody podle § 229 odst.1 tr.ř. na řízení ve věcech občanskoprávních. Soud I. stupně také pochybil, když zcela přehlédl žádost poškozené Jiřiny K. (čl. 365, 366), aby jim soud přidělil právního zástupce, který by je v tomto trestním řízení zastupoval, neboť mají nedostatek finančních prostředků.

70. Vzhledem k tomu, že do výroku o náhradě škody nebylo podáno odvolání v neprospěch obžalovaného, nemohl ani odvolací soud pochybení ze strany soudu I. stupně napravit (§ 259 odst.4 tr.ř.), a proto napadený rozsudek zůstal ve výroku o náhradě škody nezměněn.

71. S ohledem na výše uvedené nebylo odvolání obžalovaného Jaroslava H. shledáno důvodným, a proto bylo podle § 256 tr. řádu zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozsudku lze podat **dovolání**. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoli výroku, a to ve prospěch i neprospěch obviněného. Obviněný může podat dovolání pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Může tak učinit pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť by bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, a to do dvou

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Lerchová.

měsíců od doručení tohoto rozhodnutí. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. Nutný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr. řádu.

V Praze dne 1. dubna 2021

JUDr. Alena Makovcová, v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Lerchová.